Europeiska unionens officiella tidning

SV
L-serien

2024/2822

18.11.2024

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2024/2822

av den 23 oktober 2024

om ändring av rådets förordning (EG) nr 6/2002 om gemenskapsformgivning och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 2246/2002

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 118 första stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [1],

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet [2], och

av följande skäl:

(1) Genom rådets förordning (EG) nr 6/2002 [3] inrättades ett system för formskydd specifikt för Europeiska gemenskapen och som sedan dess föreskriver formskydd på unionsnivå parallellt med det formskydd som finns tillgängligt på nationell nivå i medlemsstaterna i enlighet med deras nationella rätt om formskydd, harmoniserad enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/71/EG [4].

(2) I linje med sitt meddelande av den 19 maj 2015 med titeln Bättre lagstiftning för bättre resultat – en EU-agenda och sitt åtagande att regelbundet se över unionens politik genomförde kommissionen en omfattande utvärdering av systemen för formskydd i unionen tillsammans med en omfattande ekonomisk och rättslig bedömning, som stöddes av en rad studier.

(3) I sina slutsatser av den 10 november 2020 om politiken för immateriella rättigheter och översynen av systemet för industriella formgivningar i unionen uppmanade rådet kommissionen att lägga fram förslag till en översyn av förordning (EG) nr 6/2002 och direktiv 98/71/EG. Översynen begärdes i syfte att modernisera systemen för skydd för industriella formgivningar i unionen och att göra formskydd mer attraktivt för enskilda formgivare och företag, särskilt små och medelstora företag.

(4) Tidigare erfarenheter har visat att sedan systemet för gemenskapsformgivning inrättades har både enskilda formgivare och företag inom och utanför unionen accepterat systemet, och det har blivit ett framgångsrikt och hållbart komplement eller alternativ till formskyddet på medlemsstatsnivå.

(5) I sin resolution av den 11 november 2021 om en handlingsplan för immateriella rättigheter till stöd för EU:s återhämtning och resiliens [5] påpekade Europaparlamentet att EU:s nuvarande system för formskydd inrättades för 20 år sedan och borde ses över, och betonade behovet av att uppdatera det för att säkerställa större rättssäkerhet, och instämde därmed i rådets uppmaning att lägga fram förslag till översyn av förordning (EG) nr 6/2002 och direktiv 98/71/EG.

[1] EUT C 184, 25.5.2023, s. 39.
[2] Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 mars 2024 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 10 oktober 2024.
[3] Rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning (EGT L 3, 5.1.2002, s. 1).
[4] Europaparlamentets och rådets direktiv 98/71/EG av den 13 oktober 1998 om mönsterskydd (EGT L 289, 28.10.1998, s. 28).
[5] EUT C 205 20.5.2022, s. 26)

(6) Nationella system för formskydd behövs dock fortfarande för de enskilda formgivare och företag som inte vill skydda sina formgivningar på unionsnivå eller inte kan få ett unionsövergripande skydd trots att de inte möter några hinder för att få nationellt skydd. Det bör överlåtas till varje person som söker formskydd att välja vilken typ av skydd som önskas, vare sig det är en nationell formgivningsrättighet i en eller flera medlemsstater, enbart EU-formgivning eller båda delarna.

(7) Även om kommissionens utvärdering av unionens lagstiftning om formskydd bekräftade att lagstiftningen fortfarande i stort sett är ändamålsenlig tillkännagav den i sitt meddelande av den 25 november 2020, *Att utnyttja EU:s innovationspotential: En handlingsplan för immateriella rättigheter till stöd för EU:s återhämtning och resiliens*, att den, efter den framgångsrika reformen av EU:s varumärkeslagstiftning, skulle se över unionslagstiftningen om formskydd i syfte att förenkla systemet och göra det mera tillgängligt och ändamålsenligt, och i syfte att uppdatera regelverket mot bakgrund av utvecklingen när det gäller ny teknik på marknaden.

(8) Parallellt med förbättringar och ändringar av EU:s formgivningssystem bör nationell lagstiftning och praxis på formgivningsområdet harmoniseras ytterligare och anpassas till EU:s formgivningssystem i den grad som behövs för att så långt som möjligt skapa lika villkor för registrering och skydd av formgivningar i hela unionen. Detta bör kompletteras med ytterligare insatser från Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (*immaterialrättsmyndigheten*), medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt och Benelux byrå för immateriell äganderätt för att främja ett närmande vad gäller praxis och verktyg på området för formgivning inom ramen för det samarbete som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 ([6]).

(9) Det är nödvändigt att anpassa de termer som används i förordning (EG) nr 6/2002 till de ändringar som införts i grundfördragen genom Lissabonfördraget. Detta innebär att ”gemenskapsformgivning” bör ersättas med ”EU-formgivning”. Dessutom måste de termer som används i förordning (EG) nr 6/2002/EG anpassas till dem som används i förordning (EU) 2017/1001. Detta innebär särskilt att namnet ”Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och formgivning)” bör ersättas med ”Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet”.

(10) Som ett komplement till administrationen av EU:s formgivningssystem är det viktigt att immaterialrättsmyndigheten på lämpligt sätt främjar det systemet i syfte att öka medvetenheten om och förbättra förståelsen för möjligheten, värdet och fördelarna med att erhålla och använda formskydd på unionsnivå.

(11) Sedan systemet för gemenskapsformgivning infördes har informationsteknikens framsteg lett till uppkomsten av nya formgivningar som inte tar sig i uttryck i fysiska produkter. Detta kräver en utvidgning av definitionen av produkter som kan omfattas av formskydd, så att definitionen tydligt omfattar produkter som tar sig uttryck i ett fysiskt föremål eller som visualiseras i en grafisk framställning eller som visar sig som det rumsliga arrangemanget av föremål som särskilt är avsedda att utgöra en inom- eller utomhusmiljö. I detta sammanhang bör det noteras att animering, däribland rörelse eller förändring av en produkts detaljer kan bidra till formgivningars utseende, särskilt när det gäller formgivningar som inte tar sig uttryck i ett fysiskt föremål.

(12) För att säkerställa rättslig säkerhet är det lämpligt att klargöra att skyddet ges till rättighetshavaren, genom registrering av en EU-formgivning, för de formgivningsdetaljer som ingår i en produkt eller produktdel och som synligt visas i en ansökan om registrering av en sådan formgivning och som gjorts tillgängliga för allmänheten genom offentliggörande.

(13) Förutom att synligt visas i en ansökan om registrering av en EU-formgivning behöver formgivningsdetaljer i en produkt inte vara synliga vid en viss tidpunkt eller i en särskild användningssituation för att åtnjuta formskydd. Ett undantag från den principen gäller i fråga om formskydd för beståndsdelar i en sammansatt produkt som måste förbli synliga vid normal användning av den produkten.

(14) Med tanke på den ökade användningen av 3D-utskriftsteknik inom olika branscher, inbegripet med hjälp av artificiell intelligens, och de utmaningar som detta medför för innehavare av formgivningsrättigheter när det gäller att effektivt förhindra olaglig kopiering av deras skyddade formgivningar bör det föreskrivas att skapande, nedladdning, kopiering och tillgängliggörande av varje medium eller programvara som registrerar formgivningen

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken (EUT L 154, 16.6.2017, s. 1).

i syfte att reproducera en produkt som gör intrång i den skyddade formgivningen utgör användning av formgivningen, vilket bör kräva rättighetshavarens tillstånd.

(15) I syfte att säkerställa formskyddet och bekämpa förfalskning mer effektivt, och i linje med unionens internationella skyldigheter inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO), särskilt artikel V i allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt 1947) om transiteringsfrihet och, vad gäller generiska läkemedel, Dohaförklaringen om Trips-avtalet och folkhälsa, som antogs av WTO:s ministerkonferens den 14 november 2001, bör innehavaren av en registrerad EU-formgivning ha rätt att hindra tredje man från att inom ramen för näringsverksamhet från tredjeländer föra in varor i unionen utan att dessa övergår till fri omsättning där, om dessa produkter utan rättighetshavarens tillstånd innefattar en formgivning som är identisk eller väsentligen identisk med den registrerade EU-formgivningen eller om en formgivning, som är identisk eller väsentligen identisk med den registrerade EU-formgivningen används på dessa produkter.

(16) I detta syfte bör det vara tillåtet för innehavare av registrerade EU-formgivningar att förhindra att intrångsgörande produkter förs in och att sådana produkter placeras i någon typ av tullförfaranden, även när sådana produkter inte är avsedda att släppas ut på unionsmarknaden. Tullmyndigheterna bör när de utför tullkontroller tillämpa de befogenheter och förfaranden som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 ([7]), inbegripet på begäran av rättighetshavarna. I synnerhet bör tullmyndigheterna utföra de relevanta kontrollerna på grundval av riskanalyskriterier.

(17) För att förena behovet av att säkerställa en effektiv tillämpning av formgivningsrättigheter med behovet av att undvika att hämma det fria flödet av handel med lagliga produkter bör rätten för innehavaren av en registrerad EU-formgivning upphöra att gälla om deklaranten eller produktinnehavaren, under förfarande som inleds vid den domstol för EU-formgivningar (*domstol för EU-formgivningar*) som är behörig att fatta ett beslut i sak om intrång i EU-formgivningen, kan bevisa att innehavaren av den registrerade EU-formgivningen inte har rätt att förbjuda att produkterna släpps ut på marknaden i det slutliga bestämmelselandet.

(18) De exklusiva rättigheter som är knutna till en registrerad EU-formgivning bör omfattas av en lämplig uppsättning begränsningar. Utöver handlingar som utförs privat och utan vinstsyfte och sådana som företas i experimentsyfte bör tillåten användning omfatta återgivning i syfte att citera eller undervisa, användning för hänvisning i samband med jämförande reklam och användning för kommentar, kritik eller parodi, förutsatt att dessa handlingar är förenliga med god affärssed och inte otillbörligt strider mot ett normalt utnyttjande av formgivningen. Tredje mans användning av en EU-formgivning för konstnärliga ändamål bör anses vara korrekt så länge den överensstämmer med god affärssed. Dessutom bör bestämmelserna om EU-formgivningar tillämpas på ett sätt som säkerställer full respekt för grundläggande rättigheter och friheter, särskilt yttrandefriheten.

(19) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/2823 ([8]) harmoniserar medlemsstaternas lagar när det gäller användning av skyddade formgivningar för att möjliggöra reparation av en sammansatt produkt så att den återfår sitt ursprungliga utseende, när formgivningen används på eller ingår i en produkt som utgör en beståndsdel i en sammansatt produkt på vars utformning den skyddade formgivningen av beståndsdelen beror. Följaktligen bör den nuvarande övergångsklausulen om reparation i förordning (EG) nr 6/2002 bli en permanent bestämmelse. Eftersom den avsedda effekten av reparationsklausulen är att göra det omöjligt att göra registrerade och oregistrerade EU-formgivningsrättigheter gällande när formgivningen av en beståndsdel i en sammansatt produkt används för att reparera en sammansatt produkt så att den återfår sitt ursprungliga utseende, bör reparationsklausulen vara ett försvar mot intrång i EU-formgivningsrättigheter enligt förordning (EG) nr 6/2002. För att skapa samstämmighet med reparationsklausulen i direktiv (EU) 2024/2823 och för att säkerställa att formskyddets omfattning endast begränsas för att förhindra att innehavare av formgivningsrättigheter faktiskt beviljas produktmonopol, är det dessutom nödvändigt att uttryckligen begränsa tillämpningen av reparationsklausulen i förordning (EG) nr 6/2002 till beståndsdelar i en sammansatt produkt vars utseende den skyddade formgivningen är beroende av. Dessutom, för

([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 av den 12 juni 2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1383/2003 (EUT L 181, 29.6.2013, s. 15).

([8]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/2823 av den 23 oktober 2024 om formskydd (EUT L, 2024/2823, 18.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2823/oj).

att säkerställa att konsumenterna inte vilseleds och att de kan fatta ett välgrundat beslut mellan konkurrerande produkter som kan användas för reparationen, bör det uttryckligen anges att reparationsklausulen inte kan åberopas av en tillverkare eller säljare av en beståndsdel som inte vederbörligen har informerat konsumenterna om det kommersiella ursprunget, och identiteten hos tillverkaren av den produkt som ska användas för reparation av den sammansatta produkten. Denna utförliga information bör tillhandahållas genom en tydlig och synlig uppgift på produkten eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen eller i ett dokument som medföljer produkten, och bör åtminstone innehålla det varumärke under vilket produkten saluförs och tillverkarens namn.

(20) I syfte att bevara effektiviteten i den liberalisering av eftermarknaden för reservdelar som eftersträvas genom denna förordning och i linje med Europeiska unionens domstols rättspraxis ([9]) är tillverkaren eller säljaren av en beståndsdel i en sammansatt produkt, för att kunna dra nytta av reservklausulens undantag från formskydd, skyldig att på lämpligt sätt, särskilt genom avtal, säkerställa att nedströmsanvändare inte avser att använda beståndsdelarna i fråga för andra ändamål än reparationer för att återställa den sammansatta produktens ursprungliga utseende. Det bör dock inte krävas att tillverkaren eller säljaren av en beståndsdel i en sammansatt produkt objektivt och under alla omständigheter garanterar att de delar som de tillverkar eller säljer faktiskt används av slutanvändarna enbart i reparationssyfte för att återställa den sammansatta produktens ursprungliga utseende.

(21) För att underlätta marknadsföringen av formskyddade produkter, särskilt för små och medelstora företag och enskilda formgivare, och för att öka medvetenheten om de system för registrering av formgivningar som finns på både unionsnivå och nationell nivå, bör ett allmänt accepterat meddelande bestående av symbolen Ⓓfinnas tillgängligt för innehavare av formgivningsrättigheter och andra med deras samtycke.

(22) Med tanke på det obetydliga antalet ansökningar om registrerade EU-formgivningar som lämnas in till medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt och till Benelux byrå för immateriell äganderätt, och för att anpassa systemet för ansökningar om registrerade EU-formgivningar till det system som fastställs i förordning (EU) 2017/1001, bör det endast vara möjligt att lämna in en ansökan om en registrerad EU-formgivning till immaterialrättsmyndigheten. För att underlätta tillhandahållandet av information och administrativ vägledning till sökande om förfarandet för registrering av EU-formgivningar är det lämpligt att immaterialrättsmyndigheten och medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt och Benelux byrå för immateriell äganderätt samarbetar med varandra i detta syfte inom den samarbetsram som fastställs i förordning (EU) 2017/1001.

(23) Både den tekniska utvecklingen och erfarenheterna från tillämpningen av det nuvarande systemet med registrering av EU-formgivning har visat att vissa aspekter av förfarandet behöver förbättras. Följaktligen bör vissa åtgärder vidtas för att i tillämpliga fall uppdatera, förenkla och snabba på förfaranden samt för att vid behov öka den rättsliga säkerheten och förutsägbarheten.

(24) I detta syfte är det mycket viktigt att tillhandahålla lämpliga medel för att möjliggöra en tydlig och exakt återgivning av alla formgivningar, som kan anpassas till den tekniska utvecklingen när det gäller visualisering av formgivningar och unionsindustrins behov. För att säkerställa att samma grafiska återgivning kan användas för formgivningsansökningar i en eller flera medlemsstater och för ansökningar om registrerade EU-formgivningar, bör immaterialrättsmyndigheten, medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt och Benelux byrå för immateriell äganderätt vara skyldiga att samarbeta med varandra för att fastställa gemensamma standarder för de formella krav som återgivningen ska uppfylla.

(25) För att öka effektiviteten är det också lämpligt att underlätta inlämning av gemensamma ansökningar om registrerade EU-formgivningar genom att göra det möjligt för sökande att kombinera formgivningar i en enda ansökan, utan att omfattas av villkoret att de produkter som formgivningarna är avsedda att ingå i eller på vilka de är avsedda att användas alla tillhör samma klass i den internationella klassificeringen för mönster (*Locarnoklassificeringen*) som upprättades genom Locarnoöverenskommelsen (1968). Det bör dock fastställas en övre gräns för att undvika missbruk av flerfaldiga inlämningar.

([9]) Domstolens dom av den 20 december 2017, Acacia Srl mot Pneusgarda Srl, i konkurs, Audi AG (C-397/16), Acacia Srl, Rolando D'Amato mot Dr. Ing. h.c.F. Porsche AG, de förenade målen C-397/16 och C-435/16, ECLI:EU:C:2017:992.

(26) Av effektivitetsskäl och för att rationalisera förfarandena bör underrättelser och meddelanden endast lämnas i elektronisk form. Det är dock viktigt att immaterialrättsmyndigheten tillhandahåller lämplig teknisk vägledning och lämpligt tekniskt stöd, både online och offline, för att underlätta användningen av elektroniska medel och förebygga digitala klyftor.

(27) Med tanke på den avgörande betydelse som beloppen för de avgifter som ska betalas till immaterialrättsmyndigheten har för EU-formskyddssystemets funktion och dess komplementära förhållande till de nationella formgivningssystemen, och för att anpassa den lagstiftningsstrategi som fastställs i förordning (EG) nr 6/2022 till förordning (EU) 2017/1001, är det lämpligt att fastställa dessa belopp direkt i förordning (EG) nr 6/2002 i en bilaga. Avgiftsbeloppen bör fastställas till en nivå som säkerställer både att inkomsterna från dem i princip är tillräckliga för att balansera immaterialrättsmyndighetens budget och att EU-formgivningssystemet och de nationella formgivningssystemen kan existera parallellt och komplettera varandra, bl.a. med beaktande av storleken på den marknad som täcks av EU-formgivningen och behoven hos små och medelstora företag.

(28) Förordning (EG) nr 6/2002 ger kommissionen befogenhet att anta bestämmelser för genomförande av den förordningen. Som en följd av Lissabonfördragets ikraftträdande behöver de befogenheter kommissionen ges enligt förordning (EG) nr 6/2002 anpassas till artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

(29) För att säkerställa en effektiv, ändamålsenlig och snabb prövning och registrering av ansökningar om EU-formgivningar hos immaterialrättsmyndigheten med hjälp av öppna, noggranna, rättvisa och skäliga förfaranden, bör befogenheten att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att komplettera förordning (EG) nr 6/2002 genom att i detalj fastställa förfarandena för ändring av en ansökan.

(30) För att säkerställa att en registrerad EU-formgivning kan ogiltigförklaras på ett effektivt och ändamålsenligt sätt med hjälp av ett öppet, noggrant, rättvist och skäligt förfarande, bör befogenheten att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att komplettera förordning (EG) nr 6/2002 genom att fastställa förfarandena för att ogiltigförklara en registrerad EU-formgivning.

(31) För att göra det möjligt för överklagandenämnderna att genomföra en effektiv, ändamålsenlig och fullständig granskning av immaterialrättsmyndighetens beslut med användning av ett öppet, noggrant, rättvist och skäligt förfarande bör befogenheten att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att komplettera förordning (EG) nr 6/2002 genom att i detalj fastställa överklagandeförfaranden, om förfaranden som rör EU-formgivningar kräver undantag från bestämmelserna i delegerade akter som antagits enligt artikel 73 i förordning (EU) 2017/1001.

(32) För att säkerställa att EU:s formgivningssystem fungerar smidigt, effektivt och ändamålsenligt bör befogenheten att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att komplettera förordning (EG) nr 6/2002 genom att fastställa krav avseende närmare uppgifter om muntliga förhandlingar och närmare bestämmelser för bevisupptagning, närmare bestämmelser för underrättelser, de kommunikationsmetoder och formulär som ska användas av parterna i förfaranden, bestämmelser för beräkning av tidsfrister och tidsfristernas längd, förfaranden för att återkalla ett beslut eller för att avföra en uppgift från registret över EU-formgivningar, närmare bestämmelser för att återuppta förfarandet och närmare uppgifter om företrädande inför immaterialrättsmyndigheten.

(33) För att säkerställa en effektiv och ändamålsenlig organisation av överklagandenämnderna bör befogenheten att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att komplettera förordning (EG) nr 6/2002 genom att fastställa närmare uppgifter för överklagandenämndernas organisation, i sådana fall där förfaranden som rör EU-formgivningar kräver undantag från de delegerade akter som antagits enligt artikel 168 i förordning (EU) 2017/1001.

(34) Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([10]). För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(35) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av förordning (EG) nr 6/2002 bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa närmare uppgifter om ansökningar, framställningar, certifikat, yrkanden, bestämmelser, underrättelser och andra dokument enligt de relevanta förfarandekrav som fastställs i förordning (EG)

([10]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

nr 6/2002, och fastställa maximinivåerna för de faktiskt uppkomna kostnader som är nödvändiga för förfarandena, uppgifter om offentliggöranden i tidningen om EU-formgivningar och immaterialrättsmyndighetens officiella tidning, närmare bestämmelser för informationsutbytet mellan immaterialrättsmyndigheten och de nationella myndigheterna, närmare bestämmelser för översättningar av styrkande handlingar i skriftliga förfaranden och de exakta typer av beslut som ska fattas av en enskild ledamot i annulleringsenheterna. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([11]).

(36) På grund av den långtgående harmoniseringen av lagstiftningen om upphovsrätt i unionen är det lämpligt att anpassa principen om dubbelt skydd enligt förordning (EG) nr 6/2002 och enligt upphovsrätten genom att tillåta att formgivning som skyddas av EU:s formskydd skyddas som upphovsrättsskyddade verk, förutsatt att kraven i lagstiftningen om upphovsrätt är uppfyllda.

(37) Förordning (EG) nr 6/2002 bör därför ändras i enlighet med detta och kommissionens förordning (EG) nr 2246/2002 ([12]) bör upphävas.

(38) Kommissionens förordning (EG) nr 2245/2002 ([13]) bör ändras av kommissionen för att anpassa den till de ändringar som genom den här förordningen införs i förordning (EG) nr 6/2002 när det gäller de termer som ska användas till följd av Lissabonfördragets ikraftträdande och de termer som används i förordning (EU) 2017/1001, hänvisningen till regler om avgifter som ska betalas till immaterialrättsmyndigheten, tidsfristernas längd och företrädande inför immaterialrättsmyndigheten samt införandet i förordning (EG) nr 6/2002 av ett antal bestämmelser som ursprungligen ingick i förordning (EG) nr 2245/2002. Upphävandet av den befogenhet som låg till grund för antagandet och översynen av förordning (EG) nr 2245/2002 bör inte påverka bibehållandet av den förordningen till dess att den upphävs.

(39) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av EU:s formgivningssystems självständiga karaktär som oberoende av nationella system, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(40) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ([14]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 6/2002 ska ändras på följande sätt:

1. Titeln ska ersättas med följande:

”Rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om EU-formgivning”.

2. I artikel 1 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. En formgivning som uppfyller villkoren i denna förordning kallas nedan EU-formgivning.”

([11]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

([12]) Kommissionens förordning (EG) nr 2246/2002 av den 16 december 2002 om avgifter till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och formgivning) vid registrering av gemenskapsformgivningar (EGT L 341, 17.12.2002, s. 54).

([13]) Kommissionens förordning (EG) nr 2245/2002 av den 21 oktober 2002 om tillämpning av rådets förordning (EG) nr 6/2002 om gemenskapsformgivning (EGT L 341, 17.12.2002, s. 28).

([14]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

3. I samtliga artiklar ska termen ”gemenskapsformgivning” ersättas med ”EU-formgivning” och eventuella grammatiska ändringar göras.

4. I samtliga artiklar ska termen ”domstol för gemenskapsformgivningar” ersättas med ”domstol för EU-formgivningar” och eventuella grammatiska ändringar göras.

5. I artiklarna 1.3, 7.1, 11.1, 22.1, 27.1, 96.1, 98.1, 98.5, 106a.1, 106a.2, 106d.1, 106d.2 och 110a.1 ska ordet ”gemenskapen” ersättas med ”unionen” och eventuella nödvändiga grammatiska ändringar göras.

6. I artiklarna 25.1 a, 47.1 och 106e.1 ska hänvisningen till ”artikel 3 a” ersättas med en hänvisning till ”artikel 3.1” och eventuella grammatiska ändringar göras.

7. Artikel 2 ska ersättas med följande:

”*Artikel 2*

Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (immaterialrättsmyndigheten), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 (*), ska utföra de uppgifter som den åläggs genom den här förordningen.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken (EUT L 154, 16.6.2017, s. 1).”

8. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 2a*

Rättslig handlingsförmåga

Vid tillämpningen av denna förordning ska företag eller andra juridiska enheter anses som juridiska personer om de, enligt den lag som reglerar deras ställning, har kapacitet att i eget namn inneha rättigheter och skyldigheter av alla slag, att ingå avtal eller utöva andra rättshandlingar och föra talan inför domstolar och andra myndigheter.”

9. Artikel 3 ska ersättas med följande:

”*Artikel 3*

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *formgivning*: en produkts eller en produktdels utseende som beror av detaljer som finns på själva produkten och/eller i produktens dekor och som särskilt kan vara linjer, konturer, färger, form, ytstruktur och/eller material inbegripet rörelse, förändring eller något annat slag av animering av dessa detaljer.

2. *produkt*: alla industriellt eller hantverksmässigt framställda föremål andra än ett datorprogram, oberoende om det rör sig om ett fysiskt föremål eller förverkligas i icke-fysisk form, inbegripet

   a) förpackningar, artikelsatser, rumsliga arrangemang av föremål som är avsedda att utgöra en inom- eller utomhusmiljö, och delar som ska monteras till en sammansatt produkt,

   b) grafiska verk eller symboler, logotyper, ytmönster, typografiska typsnitt och grafiska användargränssnitt.

3. *sammansatt produkt*: en produkt som består av flera utbytbara beståndsdelar, så att produkten kan demonteras och åter hopfogas.”

10. Artikel 4.1 ska ersättas med följande:

”1. En formgivning ska skyddas som en EU-formgivning om den är ny och särpräglad.”

11. I artikel 7.2 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”2. Ett offentliggörande ska inte beaktas vid tillämpningen av artiklarna 5 och 6 om den offentliggjorda formgivningen, som är identisk med eller vars helhetsintryck inte skiljer sig från den formgivning för vilken skydd söks genom en registrerad EU-formgivning, har gjorts tillgänglig för allmänheten”.

12. Artikel 12 ska ersättas med följande:

”*Artikel 12*

Skyddstid för en registrerad EU-formgivning

1. Skyddet av en registrerad EU-formgivning ska träda i kraft då den registreras av immaterialrättsmyndigheten.

2. En registrerad EU-formgivning ska registreras för en period om fem år räknat från den dag då ansökan om registrering lämnades in. Rättighetshavaren får förlänga registreringen i enlighet med artikel 50d med en eller flera femårsperioder upp till en skyddstid på sammanlagt 25 år räknat från den dag då ansökan om registrering lämnades in.”

13. Artikel 13 ska utgå.

14. Artiklarna 15 och 16 ska ersättas med följande:

”*Artikel 15*

Anspråk på rätt till EU-formgivning

1. Om en person offentliggör eller gör anspråk på en oregistrerad EU-formgivning utan att personen är berättigad till den enligt artikel 14 eller om en registrerad EU-formgivning har ansökts om eller registrerats i en sådan persons namn, får den person som är berättigad till den enligt den artikeln, utan att det påverkar möjligheten till andra rättsmedel, vid den behöriga domstolen eller myndigheten i den berörda medlemsstaten göra anspråk på att bli erkänd som den rättmätiga innehavaren av EU-formgivningen.

2. Om en person gemensamt med någon annan har rätt till en EU-formgivning, får den personen i enlighet med punkt 1 göra anspråk på att bli erkänd som medinnehavare.

3. Talan enligt punkt 1 eller 2 ska väckas senast tre år efter den dag då en registrerad EU-formgivning eller en oregistrerad EU-formgivning offentliggjordes. Denna bestämmelse är inte tillämplig om den person som inte har rätt till EU-formgivningen var i ond tro när ansökan om skydd för formgivningen lämnades in eller när formgivningen offentliggjordes eller förvärvades.

4. Den person som är berättigad till en EU-formgivning enligt artikel 14 får lämna in en begäran, enligt punkt 1 i den här artikeln, till immaterialrättsmyndigheten om en ändring i innehavet tillsammans med ett slutligt beslut av den behöriga domstolen eller myndigheten i den berörda medlemsstaten vad gäller rätten till EU-formgivningen.

5. För en registrerad EU-formgivning ska följande föras in i det register över EU-formgivningar som avses i artikel 72 (registret):

a) Uppgift om att talan enligt punkt 1 har väckts vid den behöriga domstolen eller myndigheten i den berörda medlemsstaten.

b) Datum och uppgifter om det slutliga beslutet från den behöriga domstolen eller myndigheten i den berörda medlemsstaten vad gäller rätten till EU-formgivningen eller om något annat avslut av förfarandena.

c) Varje ändring i innehavet av den registrerade EU-formgivningen till följd av det slutliga beslutet av den behöriga domstolen eller myndigheten i den berörda medlemsstaten vad gäller rätten till EU-formgivningen.

Artikel 16

Rättsverkan av slutliga beslut om rätt till registrerade EU-formgivningar

1. Om innehavet av en registrerad EU-formgivning ändras fullständigt till följd av talan enligt artikel 15.1, ska licenser och andra rättigheter upphöra att gälla i och med att den nya innehavaren av den registrerade EU-formgivningen förs in i registret.

2. Om, innan en talan enligt artikel 15.1 har registrerats, innehavaren eller en licenstagare av en registrerad EU-formgivning har använt formgivningen inom unionen eller gjort allvarliga och faktiska förberedelser för att göra det, får innehavaren eller licenstagaren fortsätta med sådan användning under förutsättning att de inom tre månader från den dag då den nya innehavaren registrerades i registret ansöker om en enkel licens från den nya innehavaren vars namn är infört i registret. Licensen ska beviljas för en rimlig tid och på rimliga villkor.

3. Punkt 2 ska inte tillämpas om innehavaren av den registrerade EU-formgivningen eller licenstagaren var i ond tro när denna innehavare eller licenstagare började använda formgivningen eller började göra förberedelser för det."

15. Artikel 18 ska ersättas med följande:

"*Artikel 18*

Formgivarens rätt att anges

Formgivaren har rätt att, i likhet med sökanden eller innehavaren av en registrerad EU-formgivning, anges som formgivare inför immaterialrättsmyndigheten och i registret. Om formgivningen är resultatet av ett lagarbete, får angivande av laget ersätta angivande av de enskilda formgivarna. Denna rätt ska innefatta rätten att föra in en ändring av formgivarens eller lagets namn i registret."

16. Följande artikel ska införas efter rubriken i avsnitt 4:

"*Artikel 18a*

Skyddsföremål

Skydd ska ges för sådana detaljer i utseendet på en registrerad EU-formgivning som synligt visas i ansökan om registrering."

17. Artiklarna 19 och 20 ska ersättas med följande:

"*Artikel 19*

Rättigheter knutna till EU-formgivningar

1. En registrerad EU-formgivning ska ge innehavaren ensamrätt att använda den och att hindra tredje man från att använda den utan innehavarens samtycke.

2. Följande handlingar får särskilt förbjudas enligt punkt 1:

a) Att tillverka, erbjuda, släppa ut på marknaden, eller använda en produkt som formgivningen ingår i eller på vilken formgivningen används.

b) Att importera eller exportera en produkt som avses i led a.

c) Att lagerhålla en produkt som avses i led a för de ändamål som avses i leden a och b.

d) Att skapa, ladda ner, kopiera och dela eller distribuera till andra varje medium eller programvara som återger formgivningen i syfte att möjliggöra tillverkning av en produkt som avses i led a.

3. Innehavaren av en registrerad EU-formgivning ska ha rätt att hindra tredje man från att inom ramen för näringsverksamhet föra in produkter från tredjeländer till unionen som inte övergår till fri omsättning i unionen, om formgivningen på ett identiskt sätt ingår i eller används på dessa produkter, eller om formgivningen i väsentliga drag inte kan särskiljas från sådana produkter och rättighetshavarens tillstånd inte har getts.

Rätten enligt första stycket i denna punkt ska upphöra om deklaranten eller produktinnehavaren, under de förfaranden för att avgöra huruvida intrång har gjorts i EU-formgivningen som har inletts i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 (*), lägger fram bevis för att innehavaren av den registrerade EU-formgivningen inte har rätt att förbjuda att produkterna släpps ut på marknaden i det land som är slutdestinationen för produkterna.

4. Innehavaren av en oregistrerad EU-formgivning ska ha rätt att hindra de handlingar som avses i punkterna 1 och 2 endast om den bestridda användningen är ett resultat av att den skyddade formgivningen efterbildats.

Den bestridda användning som avses i första stycket ska inte anses vara ett resultat av en efterbildning av den oregistrerade EU-formgivningen om den är ett resultat av ett oberoende, skapande arbete som utförts av en formgivare som man rimligen kan anta inte kände till den formgivning som innehavaren gjort tillgänglig för allmänheten.

5. Punkt 4 i denna artikel ska också tillämpas på en registrerad EU-formgivning vars offentliggörande senarelagts, under förutsättning att de relevanta uppgifterna i registret och akten inte har gjorts tillgängliga för allmänheten i enlighet med artikel 50.4.

Artikel 20

Begränsning av de rättigheter som är knutna till en EU-formgivning

1. De rättigheter som är knutna till en EU-formgivning får inte utövas när det gäller

a) handlingar som utförs privat och utan vinstsyfte,

b) handlingar som utförs i experimentsyfte,

c) handlingar som innebär återgivning i syfte att citera eller undervisa,

d) handlingar som utförs i syfte att identifiera eller hänvisa till en produkt som innehavare av formgivningsrättigheters,

e) handlingar som utförs i syfte att kommentera, kritisera eller parodiera,

f) utrustning på fartyg och luftfartyg som är registrerade i tredje land och som tillfälligt kommer in på unionens territorium,

g) import till unionen av reservdelar och tillbehör för reparation av fartyg och luftfartyg som avses i led f,

h) reparation av fartyg och luftfartyg som avses i led f.

2. Punkt 1 c, d och e ska endast tillämpas om handlingarna är förenliga med god affärssed och inte omotiverat skadar det normala utnyttjandet av formgivningen, och när det gäller det fall som avses i led c, när källan till den produkt i vilken formgivningen ingår eller på vilken formgivningen används anges.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 av den 12 juni 2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1383/2003 (EUT L 181, 29.6.2013, s. 15).”

18. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 20a*

Reparationsklausul

1. Skydd ska inte ges för en EU-formgivning som utgör en beståndsdel i en sammansatt produkt vars utseende beståndsdelens utformning är beroende av och som används i den mening som avses i artikel 19.1 uteslutande för att reparera den sammansatta produkten så att den återfår sitt ursprungliga utseende.

2. Punkt 1 får inte åberopas av tillverkare eller säljare av en beståndsdel i en sammansatt produkt som underlåtit att vederbörligen informera konsumenterna, genom en tydlig och synlig uppgift på produkten eller i någon annan lämplig form, om det kommersiella ursprunget och identiteten hos tillverkaren av den produkt som ska användas för att reparera den sammansatta produkten, så att de kan göra ett välgrundat val mellan konkurrerande produkter som kan användas för reparationen.

3. Tillverkaren eller säljaren av en beståndsdel i en sammansatt produkt ska inte vara skyldig att garantera att de beståndsdelar som de tillverkar eller säljer slutligen används av slutanvändarna enbart för reparation så att de återfår det ursprungliga utseendet hos den sammansatta produkten."

19. Artikel 21 ska ersättas med följande:

"*Artikel 21*

Konsumtion av rättigheter

Rättigheter som är knutna till en EU-formgivning ska inte utsträckas till att omfatta handlingar som rör en produkt i vilken en formgivning inom EU-formgivningens skyddsomfång ingår som en del eller på vilken formgivningen används, om produkten har släppts ut på marknaden i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) av innehavaren av EU-formgivningen eller med innehavarens samtycke."

20. Artikel 24.2 ska ersättas med följande:

"2. En EU-formgivning får förklaras ogiltig även efter det att EU-formgivningen har upphört eller avstått från, om sökanden visar ett berättigat intresse av att få ett avgörande i sak."

21. Artikel 25 ska ersättas med följande:

"*Artikel 25*

Ogiltighetsgrunder

1. En EU-formgivning får förklaras ogiltig endast om

a) EU-formgivningen inte överensstämmer med definitionen i artikel 3.1,

b) EU-formgivningen inte uppfyller kraven i artiklarna 4–9,

c) rättighetshavaren enligt ett beslut av den behöriga domstolen eller myndigheten inte har rätt till EU-formgivningen enligt artikel 14,

d) EU-formgivningen står i strid med en tidigare formgivning som har gjorts tillgänglig för allmänheten före eller efter den dag då ansökan lämnades in eller, om prioritet åberopas, den dag från vilken EU-formgivningens prioritet räknas, och som är skyddad från ett datum före den dag då ansökan lämnades in eller, om prioritet åberopas, den dag från vilken EU-formgivningens prioritet räknas

i) genom en registrerad EU-formgivning eller en ansökan om en sådan formgivning, förutsatt att den registreras,

ii) genom en registrerad formgivningsrättighet i en medlemsstat eller en ansökan om registrering av ett sådant formskydd, förutsatt att det registreras, eller

iii) genom en formgivningsrättighet som registrerats enligt Genèveakten till Haagöverenskommelsen om internationell registrering av industriella formgivningar från 1999 (Genèveakten), som har verkan i unionen, eller genom ansökan om en sådan rättighet under förutsättning att den registreras,

e) ett särskiljande kännetecken används i en senare formgivning, och unionsrätten eller den medlemsstats lagstiftning som är tillämplig på detta kännetecken ger kännetecknets rättighetshavare rätt att förbjuda sådan användning,

f) formgivningen innebär en otillåten användning av ett verk som skyddas av en medlemsstats lagstiftning om upphovsrätt,

g) formgivningen innebär en felaktig användning av någon av de symboler som förtecknas i artikel 6ter i Pariskonventionen för skydd av den industriella äganderätten (Pariskonventionen), eller av andra märken, emblem och vapen än de som omfattas av den artikeln och som är av särskilt allmänt intresse i en medlemsstat, och de behöriga myndigheterna inte har samtyckt till registreringen.

2. De ogiltighetsgrunder som anges i punkt 1 a och b får åberopas av

a) varje fysisk eller juridisk person, eller

b) varje sammanslutning eller organ som inrättats för att företräda tillverkares, producenters, tjänsteleverantörers, näringsidkares eller konsumenters intressen, om denna sammanslutning eller detta organ enligt den lag som reglerar dess ställning har kapacitet att föra talan inför domstolar och andra myndigheter i eget namn.

3. Den ogiltighetsgrund som anges i punkt 1 c i denna artikel får åberopas endast av den person som har rätt till EU-formgivningen enligt artikel 14.

4. De ogiltighetsgrunder som anges i punkt 1 d, e och f får åberopas endast av

a) den person som ansöker om eller innehar den tidigare rättigheten,

b) de personer som enligt unionsrätten eller den berörda medlemsstatens lagstiftning har rätt att utöva rättigheterna, eller

c) en licenstagare som bemyndigats av innehavaren av den tidigare rättigheten.

5. Den ogiltighetsgrund som anges i punkt 1 g får åberopas endast av den person eller enhet som berörs av den felaktiga användningen.

6. Genom undantag från punkterna 4 och 5 får medlemsstaterna föreskriva att de grunder som anges i punkt 1 d och g också får åberopas på eget initiativ av den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten.

7. En registrerad EU-formgivning ska inte förklaras ogiltig om sökanden eller innehavaren av en av de rättigheter som avses i punkt 1 d–f har gett sitt uttryckliga medgivande till registrering av EU-formgivningen före inlämnandet av ansökan om ogiltigförklaring eller genkäromålet.

8. Om sökanden eller innehavaren av en av de rättigheter som anges i punkt 1 d, e och f tidigare har ansökt om ogiltigförklaring av en EU-formgivning eller framställt ett genkäromål i talan om intrång, får de inte lämna in en ny ansökan om ogiltigförklaring eller framställa ett nytt genkäromål på grundval av någon av de andra rättigheter som avses i dessa led, som skulle ha kunnat åberopas som grund för den första ansökan eller det första genkäromålet.”

22. Artikel 26.1 ska ersättas med följande:

”1. En EU-formgivning som förklaras ogiltig ska anses redan från början ha saknat den rättsverkan som anges i denna förordning.”

23. Följande avsnitt ska införas efter artikel 26:

”Avsnitt 6

Meddelande om registrering”

Artikel 26a

Registreringssymbol

Innehavaren av en registrerad EU-formgivning får informera allmänheten om att formgivningen är registrerad genom att på den produkt som formgivningen ingår i eller på vilken den används visa bokstaven D innesluten i en cirkel (Ⓓ). Ett sådant meddelande om formskydd får åtföljas av formgivningens registreringsnummer eller en länk till formgivningens post i registret.”

24. Artikel 28 ska ersättas med följande:

”*Artikel 28*

Överlåtelse av registrerade EU-formgivningar

1. En tilldelning av en registrerad EU-formgivning ska ske skriftligen och undertecknas av de avtalsslutande parterna, förutom när tilldelningen är en följd av ett beslut av en domstol.

En tilldelning av en registrerad EU-formgivning som inte uppfyller kraven i första stycket ska vara ogiltig.

2. På begäran av en av parterna ska en överlåtelse av en registrerad EU-formgivning införas i registret och offentliggöras.

3. En ansökan om registrering av en överlåtelse i registret ska innehålla uppgifter som identifierar den registrerade EU-formgivningen, den nya innehavaren och, i tillämpliga fall, den nya innehavarens ombud. Den ska också innehålla handlingar som vederbörligen styrker överlåtelsen i enlighet med punkt 1.

4. Om villkoren för registreringen av en överlåtelse enligt punkt 1 i denna artikel eller i de genomförandeakter som avses i artikel 28a inte är uppfyllda, ska immaterialrättsmyndigheten underrätta sökanden om bristerna. Om bristerna inte avhjälps inom den tidsperiod som fastställs av immaterialrättsmyndigheten, ska den avvisa ansökan om registrering av överlåtelsen.

5. En enda ansökan om registrering av en överlåtelse får lämnas för två eller flera registrerade EU-formgivningar förutsatt att den registrerade innehavaren och den person till vilken rätten har övergått är samma personer för alla dessa registrerade EU-formgivningar.

6. Innan överlåtelsen har införts i registret får den person till vilken rätten har övergått inte göra gällande de rättigheter som uppstår genom EU-formgivningens registrering.

7. Om tidsfrister ska iakttas gentemot immaterialrättsmyndigheten, får den person till vilken rätten har övergått lämna motsvarande uppgifter till immaterialrättsmyndigheten så snart som ansökan om registrering av överlåtelsen har tagits emot av immaterialrättsmyndigheten.

8. Alla handlingar som innehavaren av EU-formgivningen ska underrättas om i enlighet med artikel 66 ska adresseras till den person som är registrerad som innehavare i registret.”

25. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 28a*

Tilldelning av genomförandebefogenheter avseende överlåtelse

Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer

a) de närmare uppgifter som en begäran om registrering av en överlåtelse enligt artikel 28.3 ska innehålla,

b) den typ av dokumentation som krävs för att fastställa överlåtelsen enligt artikel 28.3, med beaktande av de samtycken som lämnats av den registrerade innehavaren och den person till vilken rätten har övergått.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 109.2.”

26. Artiklarna 31 och 32 ska ersättas med följande:

”*Artikel 31*

Insolvensförfaranden

1. En EU-formgivning får endast ingå i sådana insolvensförfaranden som inleds i den medlemsstat på vars territorium gäldenärens huvudsakliga intressen finns.

2. För försäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG (*) och kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (**) ska platsen för de huvudsakliga intressena enligt punkt 1 vara den medlemsstat där företaget eller institutionen har auktoriserats.

3. Om flera personer gemensamt innehar en EU-formgivning, ska punkt 1 tillämpas på medinnehavarens andel.

4. Om en EU-formgivning ingår i ett insolvensförfarande, ska detta på begäran av den behöriga nationella myndigheten noteras i registret och offentliggöras.

Artikel 32

Licens

1. En EU-formgivning får bli föremål för licens för hela eller en del av unionen. En licens kan vara exklusiv (exklusiv licens) eller icke-exklusiv (enkel licens).

2. Innehavaren får åberopa de rättigheter som är knutna till EU-formgivningen gentemot en licenstagare som bryter mot någon bestämmelse i licensavtalet med avseende på

a) licensens giltighetstid,

b) den form i vilken formgivningen får användas,

c) det produktsortiment som licensen är utfärdad för,

d) kvaliteten på de produkter som tillverkas av licenstagaren enligt licensen.

3. Om inget annat anges i licensavtalet får licenstagaren väcka talan om intrång i EU-formgivningen endast om dess innehavare lämnar sitt medgivande till detta. Innehavaren av en exklusiv licens får dock väcka sådan talan om innehavaren av EU-formgivningen, efter en formell underrättelse, inte själv väcker talan om intrång inom rimlig tid.

4. En licenstagare ska äga rätt att intervenera i den intrångstalan som innehavaren av EU-formgivningen har väckt för att kunna erhålla skadestånd för den skada som licenstagaren har lidit.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1)."

27. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 32a*

Förfarande för införande av licenser och andra rättigheter i registret

1. Artikel 28.3, samt de bestämmelser som antas i enlighet med 28a, och artikel 28.5 ska i tillämpliga delar gälla för registrering eller överlåtelse av en sakrätt som avses i artikel 29, sådana exekutiva åtgärder som avses i artikel 30, ett sådant ingående i insolvensförfaranden som avses i artikel 31 samt sådan registrering eller överlåtelse av en licens som avses i artikel 32. Kravet rörande handlingar som vederbörligen styrker överlåtelsen i artikel 28.3 ska dock inte gälla när begäran görs av innehavaren av EU-formgivningen.

2. Ansökan om registrering av de rättigheter som avses i punkt 1 ska inte anses ha lämnats in förrän den erfordrade avgiften har betalats.

3. En ansökan om registrering av en licens får innehålla en begäran om att registrera en sådan licens i registret som en eller flera av följande:

a) En exklusiv licens.

b) En underlicens, om en sådan underlicens beviljas av en licenstagare vars licens är registrerad i registret.

c) En licens som är begränsad till ett visst produktsortiment.

d) En licens begränsad till en del av unionen.

e) En tillfällig licens.

När en ansökan om registrering av licensen som en licens som avses i första stycket c, d och e görs, ska ansökan om registrering ange det specifika produktsortiment, den del av unionen och den period för vilken licensen beviljas.

4. Om de villkor för registrering av licenser och andra rättigheter som anges i denna förordning inte är uppfyllda ska immaterialrättsmyndigheten underrätta sökanden om bristen. Om bristen inte avhjälps inom den tidsfrist som anges av immaterialrättsmyndigheten, ska den avvisa ansökan om registrering."

28. Artikel 33 ska ersättas med följande:

"*Artikel 33*

Rättsverkan i förhållande till tredje man

1. De rättshandlingar angående en EU-formgivning som avses i artiklarna 28, 29 och 32 ska ha rättsverkan gentemot tredje man i samtliga medlemsstater först efter det att de införts i registret. Emellertid ska en sådan rättshandling, innan den förs in i registret, ha rättsverkan gentemot en tredje man som har förvärvat rättigheter till den registrerade EU-formgivningen efter tidpunkten för rättshandlingen men som kände till rättshandlingen när rättigheten förvärvades.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas på en person som förvärvar en registrerad EU-formgivning eller en rättighet med avseende på en registrerad EU-formgivning genom att ett företag i sin helhet överlåts eller genom någon annan generell övergång.

3. De i artikel 30 angivna rättshandlingarnas rättsverkan i förhållande till tredje man ska regleras av lagstiftningen i den medlemsstat som fastställs i enlighet med artikel 27.

4. Rättsverkan gentemot tredje man i en konkurs eller ett liknande förfarande ska regleras av lagstiftningen i den medlemsstat där sådana förfaranden först har inletts enligt nationell rätt eller enligt de konventioner som är tillämpliga på detta område."

29. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 33a*

Förfarande för att avföra eller ändra registreringar av licenser eller andra rättigheter

1. En registrering som gjorts enligt artikel 32a.1 ska avföras eller ändras på begäran av någon av de berörda parterna.

2. Ansökan om avförande eller ändring av registreringen ska innehålla den berörda EU-formgivningens registreringsnummer eller, vid gemensam registrering, varje formgivnings nummer, och uppgifter om den rättighet för vilken det begärs att registreringen ska avföras eller ändras.

3. Ansökan om avförande eller ändring av registreringen ska åtföljas av handlingar som visar att den registrerade rättigheten inte längre existerar eller att licenstagaren eller innehavaren av en annan rättighet samtycker till att registreringen avförs eller ändras.

4. Om kraven för att avföra eller ändra registreringen inte är uppfyllda, ska immaterialrättsmyndigheten underrätta sökanden om bristerna. Om bristerna inte avhjälps inom den tid som immaterialrättsmyndigheten fastställer, ska den avvisa ansökan om att avföra eller ändra registreringen."

30. Artikel 34 ska ersättas med följande:

"*Artikel 34*

Ansökan om registrerad EU-formgivning som förmögenhetsobjekt

Artiklarna 27–33a ska tillämpas på ansökningar om registrerade EU-formgivningar. Om verkan av någon av dessa bestämmelser är beroende av en införing i registret, ska denna formalitet fullgöras vid registreringen av EU-formgivningen."

31. Artikel 35 ska ersättas med följande:

"*Artikel 35*

Inlämning av ansökningar

1. En ansökan om en registrerad EU-formgivning ska lämnas till immaterialrättsmyndigheten.

2. Immaterialrättsmyndigheten ska utan dröjsmål förse sökanden med en bekräftelse som åtminstone ska innefatta ärendenumret, en återgivning, beskrivning eller annan identifikation av formgivningen, dokumentens art och antal samt datum för deras mottagande. För en gemensam ansökan ska bekräftelsen från immaterialrättsmyndigheten ange den första formgivningen samt antalet inlämnade formgivningar."

32. Artikel 36 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1–4 ska ersättas med följande:

"1. En ansökan om en registrerad EU-formgivning ska innehålla

a) en begäran om registrering,

b) uppgifter som gör det möjligt att identifiera sökanden,

c) En tillräckligt tydlig återgivning av formgivningen som gör det möjligt att fastställa alla detaljer för vilka skydd söks.

2. Ansökan ska vidare innehålla uppgifter om de produkter som formgivningen är avsedd att ingå i eller användas för.

3. Dessutom får ansökan innehålla

a) en närmare beskrivning av återgivningen,

b) en begäran om senareläggning av offentliggörandet av registreringen i enlighet med artikel 50,

c) uppgifter som gör det möjligt att identifiera ombudet, om sökanden har utsett ett sådant,

d) klassificeringen av de produkter som formgivningen är avsedd att ingå i eller användas för enligt klass och underklass i Locarnoklassificeringen, i dess ändrade lydelse som gäller vid tidpunkten för inlämningen av ansökan,

e) uppgift om formgivaren eller laget av formgivare eller en förklaring på sökandens ansvar om att formgivaren eller laget av formgivare har avstått från rätten att anges.

4. För en ansökan ska en ansökningsavgift betalas. Om en begäran om senareläggning enligt punkt 3 b lämnas in ska en ytterligare avgift för senareläggning av offentliggörandet betalas."

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Utöver de krav som avses i punkterna 1–4 ska en ansökan om en registrerad EU-formgivning uppfylla de formella krav som fastställs i denna förordning och i de genomförandeakter som antas i enlighet med den. Om dessa krav rör återgivningen av formgivningen enligt punkt 1 c, och sättet för återgivning, ska den verkställande direktören fastställa hur olika vyer ska numreras om statiska vyer används för återgivningen, formaten för och storleken på den elektroniska filen samt eventuella andra relevanta tekniska specifikationer. Om dessa krav föreskriver att ett föremål för vilket inget skydd söks identifieras genom vissa typer av visuella disclaimers eller att vissa särskilda typer av vyer inlämnas, får den verkställande direktören fastställa att ytterligare typer av visuella disclaimers och särskilda typer av vyer är tillåtna."

33. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 36a*

Tilldelning av genomförandebefogenheter avseende ansökningar

Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer de närmare uppgifter som ansökan om en registrerad EU-formgivning ska innehålla. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 109.2."

34. Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Högst 50 formgivningar får sammanföras i en gemensam ansökan om registrerade EU-formgivningar. Immaterialrättsmyndigheten ska numrera varje formgivning i en gemensam ansökan enligt ett system som den verkställande direktören ska bestämma.

2. Utöver de avgifter som avses i artikel 36.4 ska en ansökningsavgift betalas för den gemensamma ansökan för varje ytterligare formgivning som ingår i den gemensamma ansökan och, om ansökan innehåller en begäran om senareläggning av offentliggörandet, en avgift för senareläggningen av offentliggörandet för varje formgivning som ingår i den gemensamma ansökan för vilken senareläggning begärs.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den gemensamma ansökan ska uppfylla de formella krav som anges i de genomförandeakter som antas enligt artikel 37a.”

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Varje formgivning som ingår i en gemensam ansökan eller en registrering som grundar sig på en sådan ansökan får behandlas separat från de andra. En sådan formgivning får, separat från de andra, åberopas, bli föremål för licensiering, sakrätt eller exekutiva åtgärder, ingå i insolvensförfaranden, avstås, förnyas, tilldelas, bli föremål för senarelagt offentliggörande eller förklaras ogiltig.”

35. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 37a*

Tilldelning av genomförandebefogenheter avseende gemensam ansökan

Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer de närmare uppgifter som en gemensam ansökan ska innehålla. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 109.2.”

36. Artiklarna 38 och 39 ska ersättas med följande:

”*Artikel 38*

Inlämningsdag

Inlämningsdagen för en formgivningsansökan ska vara den dag då sökanden lämnar in de handlingar som innehåller de uppgifter som anges i artikel 36.1 till immaterialrättsmyndigheten, förutsatt att de ansökningsavgifter som avses i artiklarna 36.4 och 37.2 betalas inom en period av en månad från inlämnandet av de handlingarna.

Artikel 39

Likvärdighet mellan inlämning av unionsansökan och inlämning av nationell ansökan

En ansökan om en registrerad EU-formgivning för vilken en inlämningsdag har fastställts, ska i medlemsstaterna likställas med en ordinarie nationell ansökan, i förekommande fall med den prioritet som åberopas för ansökan om EU-formgivning.”

37. Artiklarna 40, 41 och 42 ska ersättas med följande:

”*Artikel 40*

Klassificering och produktbeteckning

1. Produkter som en EU-formgivning är avsedd att ingå i eller användas för ska klassificeras i enlighet med Locarnoklassificeringen, i den ändrade lydelse som gäller på den dag då ansökan lämnas in.

2. Den produktbeteckning som avses i artikel 36.2 ska tydligt och exakt ange produkternas art och ska göra det möjligt att klassificera varje produkt i en enda klass och underklass i Locarnoklassificeringen, om möjligt med hjälp av den harmoniserade databas över produktbeteckningar som immaterialrättsmyndigheten tillhandahåller. Produktbeteckningen ska överensstämma med återgivningen av formgivningen.

3. Produkterna ska ordnas i grupper efter klasserna i Locarnoklassificeringen, och före varje grupp ska numret på den klass gruppen tillhör anges och grupperna ska följa samma ordning som klasserna och underklasserna i denna klassificering.

4. Om sökanden använder produktbeteckningar som inte finns i den databas som avses i punkt 2 eller som inte överensstämmer med återgivningen av formgivningen, får immaterialrättsmyndigheten föreslå produktbeteckningar från den databasen. Om sökanden inte svarar inom den tidsfrist som fastställts av immaterialrättsmyndigheten får den gå vidare med prövningen utifrån de föreslagna produktbeteckningarna.

Artikel 41

Rätt till prioritet

1. Den som i vederbörlig ordning har lämnat in en ansökan om en formgivningsrättighet eller en nyttighetsmodell i eller med verkan för en stat som är part i Pariskonventionen eller i avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, eller den person till vilken dennes rätt övergår, ska vid inlämningen av en ansökan om en registrerad EU-formgivning för samma formgivning eller nyttighetsmodell åtnjuta rätt till prioritet under en period av sex månader från den dag då den första ansökan lämnades in.

2. Varje inlämning som enligt den nationella lagstiftningen i den stat där den gjordes eller enligt bilaterala eller multilaterala överenskommelser är tillräcklig för att fastställa den dag då ansökan lämnades in ska, oberoende av resultatet av ansökan, anses ge upphov till rätt till prioritet.

3. En senare ansökan om en formgivning som har varit föremål för en tidigare första ansökan, och som lämnas in i eller med avseende på samma stat, ska anses vara den första ansökan vid fastställande av prioritet under förutsättning att den tidigare ansökan, den dag då den senare ansökan lämnas in, har återkallats, förfallit eller avslagits utan att ha blivit allmänt tillgänglig, utan att några rättigheter kvarstår och utan att ha utgjort grund för åberopande av rätt till prioritet. Den tidigare ansökan ska inte därefter utgöra grund för åberopande av prioritet.

4. Om den första inlämningen har gjorts i en stat som inte är part i Pariskonventionen eller i avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, ska punkterna 1–3 endast gälla i den utsträckning denna stat, enligt offentliggjorda uppgifter, på grundval av den första inlämning som gjorts till immaterialrättsmyndigheten och under villkor som motsvarar de som föreskrivs i denna förordning, beviljar en likvärdig rätt till prioritet. Vid behov ska den verkställande direktören uppmana kommissionen att överväga att undersöka om den staten medger sådan motsvarande behandling. Om kommissionen fastställer att motsvarande behandling medges, ska den låta offentliggöra ett meddelande om detta i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. Rätten till prioritet enligt punkt 4 ska tillämpas från och med dagen för offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning* av det meddelande i vilket det fastställs att motsvarande behandling medges, såvida det inte i meddelandet anges ett tidigare datum från och med vilket rätten till prioritet ska tillämpas. Den ska upphöra att tillämpas från och med dagen för offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning* av ett meddelande från kommissionen om att motsvarande behandling inte längre medges, såvida det inte i meddelandet anges ett tidigare datum från och med vilket rätten till prioritet inte ska tillämpas.

6. Meddelanden som avses i punkterna 4 och 5 ska även offentliggöras i immaterialrättsmyndighetens officiella tidning.

Artikel 42

Åberopande av prioritet

1. Den som ansöker om en registrerad EU-formgivning och önskar utnyttja prioritet från en tidigare ansökan ska lämna in en förklaring om prioritet antingen tillsammans med ansökan eller inom två månader från inlämningsdagen. En sådan förklaring om prioritet ska innehålla datum och land för den tidigare ansökan. Ärendenumret för den tidigare ansökan och dokumentationen till stöd för åberopandet av prioritet ska lämnas in inom tre månader från den dag då förklaringen om prioritet lämnades in.

2. Den verkställande direktören får bestämma att den dokumentation som ska lämnas av sökanden till stöd för åberopandet om prioritet får vara mindre omfattande än vad som krävs enligt de genomförandeakter som antas i enlighet med artikel 42a, under förutsättning att principen om likabehandling av sökande iakttas och under förutsättning att immaterialrättsmyndigheten kan få den information som behövs från andra källor.”

38. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 42a*

Tilldelning av genomförandebefogenheter avseende åberopande av prioritet

Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer den typ av dokumentation som ska lämnas in till stöd för åberopandet av prioritet för en tidigare ansökan i enlighet med artikel 42.1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 109.2.”

39. Artikel 43 ska ersättas med följande:

”*Artikel 43*

Verkan av rätt till prioritet

Rätten till prioritet ska medföra att prioritetsdagen ska räknas som den dag då ansökan om en registrerad EU-formgivning lämnades in, i enlighet med artiklarna 5, 6, 7, 22, 25.1 d, e, f och 50.1.”

40. Artikel 44 ska ersättas med följande:

”*Artikel 44*

Utställningsprioritet

1. Om den som ansöker om en registrerad EU-formgivning har gjort produkter som formgivningen ingår i eller används på tillgängliga för allmänheten på en officiell eller officiellt erkänd internationell utställning som uppfyller villkoren i 1928 års konvention angående internationella utställningar, senast reviderad den 30 november 1972, får sökanden, om ansökan lämnas in inom sex månader från den dag sådana produkter först gjordes tillgängliga för allmänheten, åberopa rätt till prioritet från den dagen.

2. En sökande som önskar åberopa prioritet enligt punkt 1 ska lämna in en förklaring om prioritet antingen tillsammans med ansökan eller inom två månader från inlämningsdagen. Sökanden ska inom tre månader efter förklaringen om prioritet lämna in belägg för att de produkter som formgivningen ingår i, eller används på, har gjorts tillgängliga för allmänheten i den mening som avses i punkt 1.

3. En utställningsprioritet som har beviljats i en medlemsstat eller i tredjeland ska inte innebära att den prioritetstid som anges i artikel 41 förlängs.”

41. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 44a*

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer typen av och närmare uppgifter om de belägg som ska lämnas in för åberopande av utställningsprioritet i enlighet med artikel 44.2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 109.2.”

42. Rubriken i avdelning V ska ersättas med följande:

”AVDELNING V

REGISTRERINGSFÖRFARANDE, FÖRNYELSE OCH ÄNDRING”

43. Artikel 45 ska ersättas med följande:

”*Artikel 45*

Prövning av de formella kraven för ansökan

1. Immaterialrättsmyndigheten ska pröva om en ansökan om en registrerad EU-formgivning uppfyller de krav för fastställelse av inlämningsdag som anges i artikel 38.

2. Immaterialrättsmyndigheten ska pröva om

a) ansökan om en registrerad EU-formgivning uppfyller de krav som anges i artikel 36.2, 36.3 och 36.5 och, i fråga om en gemensam ansökan, artikel 37.1 och 37.3,

b) i förekommande fall, tilläggsavgiften för senareläggning av offentliggörandet enligt artikel 36.4 har betalats inom föreskriven tid,

c) i förekommande fall, tilläggsavgiften för senareläggning av offentliggörandet för varje formgivning som ingår i en gemensam ansökan enligt artikel 37.2 har betalats inom föreskriven tid.

3. Om ansökan om en registrerad EU-formgivning inte uppfyller de krav som avses i punkt 1 eller 2 ska immaterialrättsmyndigheten begära att sökanden inom två månader från underrättelsen om denna begäran avhjälper bristerna eller betalningsförsummelsen.

4. Om sökanden inte uppfyller immaterialrättsmyndighetens begäran enligt punkt 3 om uppfyllande av de krav som avses i punkt 1 ska ansökan inte behandlas som en ansökan om en registrerad EU-formgivning. Om sökanden uppfyller begäran med avseende på dessa krav ska immaterialrättsmyndigheten som inlämningsdag för ansökan fastställa den dag då bristerna eller betalningsförsummelserna avhjälpts.

5. Om sökanden inte uppfyller immaterialrättsmyndighetens begäran enligt punkt 3 om uppfyllande av de krav som avses i punkt 2 a och b ska immaterialrättsmyndigheten avslå ansökan.

6. Om sökanden inte uppfyller immaterialrättsmyndighetens begäran enligt punkt 3 om uppfyllande av de krav som avses i punkt 2 c ska ansökan avslås med avseende på de ytterligare formgivningarna, såvida det inte klart framgår vilka formgivningar som det betalda beloppet är avsett att täcka. I avsaknad av andra kriterier för att avgöra vilka formgivningar som avses omfattas ska immaterialrättsmyndigheten behandla formgivningarna i den nummerordning de återges i den gemensamma ansökan. Ansökan ska avslås med avseende på de formgivningar för vilka tilläggsavgiften för senareläggning av offentliggörandet inte har betalts eller inte till fullo har betalts.

7. Underlåtenhet att iaktta kraven rörande åberopande av prioritet ska medföra att rätten till prioritet för ansökan går förlorad."

44. Artikel 46 ska utgå.

45. Artikel 47 ska ersättas med följande:

"*Artikel 47*

Grunder för avslag

1. Om immaterialrättsmyndigheten när den utför prövningen enligt artikel 45 i denna förordning, finner att den formgivning för vilken skydd söks inte överensstämmer med definitionen i artikel 3.1 i denna förordning, att den strider mot allmän ordning eller allmän moral, eller att den, utan att de behöriga myndigheterna har samtyckt till registreringen, innebär en felaktig användning av någon av de symboler som förtecknas i artikel 6ter i Pariskonventionen, eller av märken, emblem och vapen som inte omfattas av artikel 6ter i den konventionen och som är av särskilt allmänt intresse i en medlemsstat, ska den underrätta sökanden om att formgivningen inte kan registreras samt skälen för detta.

2. I den underrättelse som avses i punkt 1 ska immaterialrättsmyndigheten fastställa en tidsfrist inom vilken sökanden får yttra sig, återkalla sin ansökan eller de vyer som ger upphov till invändningar eller lämna in en ändrad återgivning av formgivningen som endast i oväsentliga detaljer skiljer sig från den återgivning som ursprungligen lämnades in.

3. Om sökanden inte undanröjer grunderna för att inte registrera ansökan ska immaterialrättsmyndigheten avslå ansökan. Om dessa grunder endast gäller några av formgivningarna i en gemensam ansökan, ska immaterialrättsmyndigheten endast avslå den del av ansökan som gäller dessa formgivningar."

46. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 47a*

Återkallelse och ändring av ansökan

1. Sökanden får när som helst återkalla en ansökan om EU-formgivning eller, när det gäller en gemensam ansökan, några av de formgivningar som ingår i ansökan.

2. Sökanden får när som helst ändra oväsentliga detaljer i återgivningen av den EU-formgivning som ansökan gäller."

47. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 47b*

Delegering av befogenhet vad gäller ändring av ansökan

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 109a för att komplettera denna förordning genom att närmare fastställa förfarandet för att ändra en ansökan enligt artikel 47a.2.”

48. Artikel 48 ska ersättas med följande:

”*Artikel 48*

Registrering

1. Om kraven för en ansökan om en registrerad EU-formgivning har uppfyllts och i den mån som ansökan inte har avslagits enligt artikel 47, ska immaterialrättsmyndigheten i registret föra in den formgivning som ingår i ansökan och de uppgifter som avses i artikel 72.2.

2. Om ansökan omfattar en begäran om senareläggning av offentliggörandet i enlighet med artikel 50 ska en uppgift om denna begäran och det datum då senareläggningen upphör också föras in i registret.

3. Registreringen ska innehålla uppgift om den ansökningsdag som avses i artikel 38.

4. Avgifterna enligt artiklarna 36.4 och 37.2 ska inte återbetalas, även om den sökta formgivningen inte registreras.”

49. Artikel 49 ska ersättas med följande:

”*Artikel 49*

Offentliggörande

Vid registreringen ska immaterialrättsmyndigheten offentliggöra den registrerade EU-formgivningen i den tidning om EU-formgivningar som avses i artikel 73.1 a.”

50. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 49a*

Tilldelning av genomförandebefogenheter avseende offentliggörande

Kommissionen ska anta genomförandeakter som specificerar de uppgifter som ska ingå i det offentliggörande som avses i artikel 49. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 109.2.”

51. Artikel 50 ska ersättas med följande:

”*Artikel 50*

Senareläggning av offentliggörande

1. Den som ansöker om en registrerad EU-formgivning får när ansökan lämnas in begära att offentliggörandet av den registrerade EU-formgivningen senareläggs upp till 30 månader räknat från den dag då ansökan lämnades in eller, om prioritet åberopas, från den dag från vilken prioritet räknas.

2. Efter en begäran enligt punkt 1 i denna artikel ska, om de villkor som anges i artikel 48 är uppfyllda, den registrerade EU-formgivningen registreras, men varken återgivningen av formgivningen eller någon akt som rör ansökan får göras tillgänglig för allmänheten, med förbehåll för artikel 74.2.

3. Immaterialrättsmyndigheten ska i tidningen om EU-formgivningar offentliggöra en uppgift om en sådan begäran som avses i punkt 1. Uppgiften ska åtföljas av information som gör det möjligt att identifiera innehavaren av den registrerade formgivningen, ombudets namn, i förekommande fall, den dag som ansökan lämnades in och formgivningen registrerades samt ansökans ärendenummer. Varken återgivningen av formgivningen eller några uppgifter om hur den ser ut ska offentliggöras.

4. Vid utgången av senareläggningsperioden, eller tidigare om rättighetshavaren så begär, ska immaterialrättsmyndigheten göra alla uppgifter i registret och den akt som rör ansökan tillgängliga för allmänheten samt offentliggöra den registrerade EU-formgivningen i tidningen om EU-formgivningar.

5. Rättighetshavaren får förhindra offentliggörandet av den registrerade EU-formgivningen enligt punkt 4 i denna artikel genom att lämna in en begäran om avstående av EU-formgivningen i enlighet med artikel 51 senast tre månader före utgången av senareläggningsperioden. Varje begäran om registrering av avstående i registret som inte uppfyller kraven i artikel 51 och de genomförandeakter som antagits i enlighet med artikel 51a, eller som lämnas inom tre månader efter den tidsfrist som avses i denna punkt, ska avslås.

6. Om det rör sig om en registrering som grundas på en gemensam ansökan enligt artikel 37 ska innehavaren, tillsammans med den begäran om tidigare offentliggörande som avses i punkt 4 eller den begäran om avstående som avses i punkt 5, tydligt ange vilka av formgivningarna i ansökan som ska offentliggöras tidigare eller avstås från och för vilka formgivningar som senareläggningen av offentliggörandet ska fortsätta.

7. Om innehavaren inte uppfyller det krav som fastställs i punkt 6, ska immaterialrättsmyndigheten begära att innehavaren avhjälper bristerna inom en särskilt angiven tidsfrist som inte får upphöra efter det att senareläggningsperioden på 30 månader upphör.

8. Underlåtenhet att avhjälpa den brist som avses i punkt 7 inom den angivna tidsfristen ska leda till att begäran om tidigt offentliggörande inte anses ha lämnats in eller till att begäran om avstående avslås.

9. För att talan ska kunna väckas på grundval av en registrerad EU-formgivning under senareläggningsperioden för offentliggörandet, måste uppgifterna i registret och i den akt som rör ansökan ha meddelats den person mot vilken talan väcks.”

52. Följande artiklar ska införas:

”*Artikel 50a*

Offentliggörande efter senareläggningsperioden

Immaterialrättsmyndigheten ska vid utgången av den senareläggningsperiod som avses i artikel 50 eller, om det gäller en begäran om tidigare offentliggörande, så snart det är tekniskt möjligt

a) offentliggöra den registrerade EU-formgivningen i tidningen om EU-formgivningar, med de närmare uppgifter som krävs enligt de bestämmelser som antagits enligt artikel 49a, tillsammans med en uppgift om att ansökan innehöll en begäran om senareläggning av offentliggörandet i enlighet med artikel 50,

b) ge allmänheten tillgång till varje akt som rör formgivningen, och

c) ge allmänheten tillgång till alla uppgifter i registret, även sådana uppgifter som undantagits från offentliggörandet enligt artikel 74.5.

Artikel 50b

Registreringsbevis

Efter offentliggörandet av den registrerade EU-formgivningen ska immaterialrättsmyndigheten på begäran utfärda ett registreringsbevis till innehavaren. Immaterialrättsmyndigheten ska mot avgift tillhandahålla bestyrkta eller obestyrkta kopior av registreringsbeviset. Registreringsbevisen och kopiorna ska utfärdas på elektronisk väg.”

53. Följande artiklar ska införas:

”*Artikel 50c*

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer de närmare uppgifter som ska ingå i, och formen för, det registreringsbevis som avses i artikel 50b. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 109.2.

Artikel 50d

Förnyelse

1. Registrering av en EU-formgivning ska förnyas på begäran av innehavaren av den registrerade EU-formgivningen eller av någon som uttryckligen bemyndigats av rättighetshavaren att begära förnyelse, under förutsättning att förnyelseavgifterna har betalats.

2. Immaterialrättsmyndigheten ska underrätta innehavaren av den registrerade EU-formgivningen och andra personer som har en registrerad rätt med avseende på EU-formgivningen om registreringsperiodens upphörande minst sex månader dessförinnan. Underlåtenhet att lämna sådan underrättelse ska inte medföra ansvar för immaterialrättsmyndigheten och ska inte påverka registreringsperiodens upphörande.

3. En begäran om förnyelse ska lämnas in inom en sexmånadersperiod som föregår registreringsperiodens upphörande. Förnyelseavgiften ska också betalas inom denna period.

Om så inte skett får en begäran lämnas in och avgiften betalas inom en ytterligare sexmånadersperiod efter registreringsperiodens upphörande, om en tilläggsavgift för sen betalning av förnyelseavgiften eller sent inlämnande av begäran om förnyelse betalas inom denna tidsperiod.

4. Begäran om förnyelse enligt punkt 1 ska innehålla

a) namn på den person som begär förnyelse,

b) registreringsnumret för den EU-formgivning som ska förnyas,

c) om det gäller en registrering som grundas på en gemensam ansökan, en uppgift om de formgivningar för vilka förnyelse begärs.

Om förnyelseavgifterna är betalda ska betalningen betraktas som en begäran om förnyelse, förutsatt att den innehåller samtliga nödvändiga uppgifter för att fastställa syftet med betalningen.

5. Om det rör sig om en registrering som grundas på en gemensam ansökan enligt artikel 37, där de avgifter som betalats inte är tillräckliga för att täcka alla de formgivningar för vilka förnyelse begärs, ska registreringen förnyas gällande de formgivningar som det betalda beloppet uppenbart är avsett att täcka. I avsaknad av andra kriterier för att avgöra vilka formgivningar som avses omfattas ska immaterialrättsmyndigheten behandla formgivningarna i den nummerordning de återges i den gemensamma ansökan.

6. Förnyelsen får verkan från och med dagen efter den dag då registreringsperioden upphör. Förnyelsen ska föras in i registret.

7. Om en begäran om förnyelse lämnas in inom de tidsperioder som anges i punkt 3, men de andra villkor för förnyelse som fastställs i denna artikel inte uppfylls, ska immaterialrättsmyndigheten informera sökanden om de konstaterade bristerna.

8. Om en begäran om förnyelse inte lämnas in eller lämnas in först efter upphörandet av den period som föreskrivs i punkt 3, eller om avgifterna inte betalas eller betalas först efter upphörandet av perioden i fråga, eller om de brister som avses i punkt 7 inte avhjälps inom den perioden, ska immaterialrättsmyndigheten besluta att registreringen har upphört och underrätta innehavaren av EU-formgivningen om detta. Om beslutet har blivit slutgiltigt ska immaterialrättsmyndigheten avföra formgivningen ur registret. Avförandet får verkan från och med den dag då den befintliga registreringen upphör. Om förnyelseavgifterna har betalats men registreringen inte förnyas ska dessa avgifter återbetalas.

9. En enda begäran om förnyelse får lämnas in för två eller flera formgivningar, förutsatt att innehavaren eller ombudet är densamma för alla formgivningar som omfattas av ansökan. Den erforderliga förnyelseavgiften ska betalas för varje formgivning för vilken förnyelse begärts.”

54. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 50e*

Ändring

1. Återgivningen av den registrerade EU-formgivningen får inte ändras i registret under registreringsperioden eller i samband med en förnyelse utom när det gäller oväsentliga detaljer.

2. En begäran från innehavaren om ändring ska innehålla återgivningen av den registrerade EU-formgivningen i dess ändrade version.

3. Begäran om ändring ska inte anses som inlämnad förrän den erforderliga avgiften har betalats. Om avgiften inte har betalats eller inte har betalats i sin helhet ska immaterialrättsmyndigheten informera innehavaren om detta. En enda begäran får göras för ändring av samma inslag i två eller flera registreringar, förutsatt att innehavaren är densamma för alla formgivningar. Den erforderliga ändringsavgiften ska betalas för varje registrering som ska ändras. Om de krav för ändring av registreringen som anges i denna artikel och i de genomförandeakter som antas enligt artikel 50f inte är uppfyllda ska immaterialrättsmyndigheten underrätta innehavaren om bristen. Om bristen inte åtgärdas inom en tidsfrist som anges av immaterialrättsmyndigheten, ska immaterialrättsmyndigheten avvisa begäran om ändring.

4. Offentliggörandet av registreringen av en ändring ska innefatta en återgivning av den ändrade EU-formgivningen."

55. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 50f*

Tilldelning av genomförandebefogenheter avseende ändring

Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer de närmare uppgifter som en begäran om ändring enligt artikel 50e.2 ska innehålla. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 109.2."

56. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 50g*

Ändring av namn eller adress

1. Innehavaren av en registrerad EU-formgivning ska underrätta immaterialrättsmyndigheten om en ändring av innehavarens namn eller adress som inte föranleds av en överlåtelse eller ändring av innehavet av den registrerade EU-formgivningen.

2. En enda begäran får göras om en ändring av namn eller adress avser två eller flera registreringar för samma innehavare.

3. Om de krav för ändring av namn eller adress som anges i denna artikel och i de genomförandeakter som antas enligt artikel 50h inte är uppfyllda ska immaterialrättsmyndigheten underrätta innehavaren av den registrerade EU-formgivningen om denna brist. Om bristen inte åtgärdas inom en tidsperiod som ska fastställas av immaterialrättsmyndigheten ska immaterialrättsmyndigheten avvisa begäran.

4. Punkterna 1, 2 och 3 ska även tillämpas på en ändring av det registrerade ombudets namn och adress.

5. Immaterialrättsmyndigheten ska föra in de uppgifter som avses i artikel 72.3 a och b i registret.

6. Punkterna 1–4 ska tillämpas på ansökningar om registrerade EU-formgivningar. Ändringen ska registreras i de handlingar som immaterialrättsmyndighetens håller över ansökningar om EU-formgivning."

57. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 50h*

Tilldelning av genomförandebefogenheter avseende ändring av namn eller adress

Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer de närmare uppgifter som en begäran om ändring av namn eller adress enligt artikel 50g.1 ska innehålla. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 109.2."

58. Artikel 51 ska ersättas med följande:

"*Artikel 51*

Avstående

1. Ett avstående från en registrerad EU-formgivning ska skriftligen meddelas immaterialrättsmyndigheten av rättighetshavaren. Det ska inte ha rättsverkan förrän det har införts i registret.

2. Om en EU-formgivning vars offentliggörande har senarelagts avstås, ska den redan från början anses ha saknat den rättsverkan som anges i denna förordning.

3. Ett avstående ska registreras endast med samtycke från innehavaren av en rätt som har införts i registret. Om en licens har registrerats, ska avståendet införas i registret endast om innehavaren av den registrerade EU-formgivningen visar att licenstagaren har underrättats om innehavarens avsikt att avstå Avståendet ska införas vid utgången av en tremånadersperiod från den dag då innehavaren visar immaterialrättsmyndigheten att licenstagaren har underrättats om avsikten att avstå, eller före utgången av denna period, så snart innehavaren visar att licenstagaren har gett sitt samtycke.

4. Om talan enligt artikel 15 avseende rätten till en registrerad EU-formgivning har väckts inför en behörig domstol eller myndighet ska immaterialrättsmyndigheten inte införa avståendet i registret utan kärandens samtycke.

5. Om de krav rörande avstående som anges i denna artikel och i de genomförandeakter som antagits enligt artikel 51a inte är uppfyllda ska immaterialrättsmyndigheten underrätta den rättighetshavare som meddelat avståendet om bristerna. Om bristerna inte åtgärdas inom en period som anges av immaterialrättsmyndigheten, ska immaterialrättsmyndigheten inte införa avståendet i registret."

59. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 51a*

Tilldelning av genomförandebefogenheter avseende avstående

Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer

a) de närmare uppgifter som en förklaring om avstående enligt artikel 51.1 ska innehålla,

b) den typ av dokumentation som krävs för att fastställa en tredje mans samtycke enligt artikel 51.3 och en kärandes samtycke enligt artikel 51.4.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 109.2."

60. Artikel 52 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Med förbehåll för artikel 25.2–25.5 får varje fysisk eller juridisk person, eller en myndighet som har befogenhet till detta, till immaterialrättsmyndigheten lämna in en ansökan om ogiltigförklaring av en registrerad EU-formgivning."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. En ansökan om ogiltigförklaring ska inte tas upp till prövning om en tvist mellan samma parter om samma sak har avgjorts av antingen immaterialrättsmyndigheten eller av en sådan domstol för EU-formgivningar som avses i artikel 80, och immaterialrättsmyndighetens eller domstolens beslut om den ansökan har vunnit laga kraft."

61. Artikel 53 ska ersättas med följande:

"*Artikel 53*

Prövning av ansökan

1. Om immaterialrättsmyndigheten finner att en ansökan om ogiltigförklaring kan tas upp till prövning, ska immaterialrättsmyndigheten pröva om de ogiltighetsgrunder som avses i artikel 25 hindrar bibehållandet av den registrerade EU-formgivningen.

2. Vid sin prövning av en ansökan om ogiltigförklaring ska immaterialrättsmyndigheten vid behov anmoda parterna att, inom en tidsfrist som immaterialrättsmyndigheten bestämmer, yttra sig över meddelanden från de andra parterna eller från immaterialrättsmyndigheten själv.

3. Om innehavaren av den registrerade EU-formgivningen så begär ska den som ansöker om ogiltigförklaring och åberopar ett äldre EU-varumärke eller ett nationellt varumärke som ett särskiljande kännetecken i den mening som avses i artikel 25.1 e i denna förordning lägga fram bevis för verkligt bruk av varumärket i enlighet med artikel 64.2 och 64.3 i förordning (EU) 2017/1001 och de bestämmelser som antagits enligt artikel 53a i den här förordningen.

4. En registrering av immaterialrättsmyndighetens beslut om en ansökan om ogiltigförklaring ska införas i registret när det beslutet vunnit laga kraft.

5. Immaterialrättsmyndigheten får föreslå parterna att de ingår en förlikning."

62. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 53a*

Delegering av befogenheter avseende ogiltigförklaring

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 109a för att komplettera denna förordning genom att fastställa närmare bestämmelser om förfarandet för ogiltigförklaring av en EU-formgivning enligt artiklarna 52 och 53, inbegripet möjligheten att pröva en ansökan om ogiltigförklaring som en prioriterad fråga om innehavaren av den registrerade EU-formgivningen inte bestrider ogiltighetsgrunderna eller de yrkanden som framställts."

63. Artikel 55 ska ersättas med följande:

"*Artikel 55*

Beslut som är föremål för överklagande

1. Ett beslut av immaterialrättsmyndigheten som avses i artikel 102 a, b och c får överklagas.

2. Artiklarna 66–72 i förordning (EU) 2017/1001 ska tillämpas på överklaganden som behandlas av överklagandenämnderna i enlighet med denna förordning, om inte annat föreskrivs i den här förordningen."

64. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 55a*

Delegering av befogenheter avseende överklagandeförfaranden

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 109a för att komplettera denna förordning genom att ange

a) det formella innehållet i det överklagande som avses i artikel 68 i förordning (EU) 2017/1001 och förfarandet för att lämna in och pröva ett överklagande,

b) det formella innehållet i och formen för överklagandenämndens beslut enligt artikel 71 i förordning (EU) 2017/1001,

c) återbetalning av den överklagandeavgift som avses i artikel 68 i förordning (EU) 2017/1001."

65. Artiklarna 56–61 ska utgå.

66. Artikel 62 ska ersättas med följande:

"*Artikel 62*

Beslut och meddelanden från immaterialrättsmyndigheten

1. Immaterialrättsmyndighetens beslut ska innehålla beslutets grunder. Beslut får endast grunda sig på omständigheter eller bevis som parterna har haft tillfälle att yttra sig över. När muntliga förhandlingar hålls inför immaterialrättsmyndigheten, får beslutet meddelas muntligen. Beslutet ska senare delges parterna skriftligen.

2. Alla beslut, meddelanden eller underrättelser från immaterialrättsmyndigheten ska ange immaterialrättsmyndighetens enhet eller avdelning, samt namnet eller namnen på den ansvariga tjänstemannen eller de ansvariga tjänstemännen. De ska antingen undertecknas av nämnda tjänsteman eller tjänstemän eller vara försedda med immaterialrättsmyndighetens tryckta eller stämplade sigill. Den verkställande direktören får fastställa att andra metoder för att identifiera immaterialrättsmyndighetens enhet eller avdelning och namnet på den ansvariga

tjänstemannen eller de ansvariga tjänstemännen, eller en annan identifiering än ett sigill, får användas när beslut, meddelanden eller underrättelser överförs via annat tekniskt kommunikationsmedel.

3. Beslut av immaterialrättsmyndigheten som kan överklagas ska åtföljas av ett skriftligt meddelande om att ett överklagande ska inges skriftligen till immaterialrättsmyndigheten inom två månader från dagen för underrättelse om beslutet i fråga. Sådana meddelanden ska även rikta parternas uppmärksamhet på bestämmelserna i artiklarna 66, 67, 68, 71 och 72 i förordning (EU) 2017/1001, som också är tillämpliga på överklaganden enligt den här förordningen enligt artikel 55.2 i den här förordningen. Parterna kan inte som grund för överklagandet åberopa den omständigheten att immaterialrättsmyndigheten underlåtit att informera om möjligheten att överklaga."

67. Artikel 63.1 ska ersättas med följande:

"1. I samband med förfaranden vid immaterialrättsmyndigheten ska denna på eget initiativ pröva sakförhållandena. I ärenden om ogiltigförklaring ska dock prövningen vara begränsad till vad parterna åberopat och yrkat."

68. Artikel 64 ska ersättas med följande:

"*Artikel 64*

Muntlig förhandling

1. Om immaterialrättsmyndigheten anser det lämpligt, ska den hålla muntlig förhandling, antingen på eget initiativ eller på begäran av någon av parterna.

2. Muntlig förhandling inför granskarna och avdelningen med ansvar för att föra registret ska inte vara offentlig.

3. Muntlig förhandling, även meddelande av beslut, inför annulleringsenheten och överklagandenämnden ska vara offentlig, om inte den avdelning vid vilken förhandlingen äger rum beslutar annat i fall då offentlighet skulle kunna medföra allvarliga och oskäliga olägenheter, särskilt för någon av parterna."

69. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 64a*

Delegering av befogenheter avseende muntlig förhandling

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 109a för att komplettera denna förordning genom att fastställa de närmare förfaranden för muntlig förhandling som avses i artikel 64, inbegripet de närmare bestämmelserna för språkanvändning enligt artikel 98."

70. Artikel 65 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Om immaterialrättsmyndigheten anser att muntligt förhör med part, vittne eller sakkunnig är nödvändigt, ska den berörda personen kallas till förhör vid immaterialrättsmyndigheten. Kallelsetiden till sådana förhör ska vara minst en månad såvida inte part, vittne eller sakkunnig samtycker till en kortare tid."

b) Följande punkt ska läggas till:

"5. Den verkställande direktören ska bestämma de belopp för omkostnader, inklusive förskott, som ska betalas med avseende på kostnaderna för sådan bevisupptagning som avses i denna artikel."

71. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 65a*

Delegering av befogenheter avseende bevisupptagning

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 109a för att komplettera denna förordning genom att fastställa de närmare förfaranden för bevisupptagning som avses i artikel 65."

72. Artikel 66 ska ersättas med följande:

”*Artikel 66*

Underrättelse

1. Immaterialrättsmyndigheten ska på eget initiativ underrätta samtliga berörda om alla beslut och kallelser och andra underrättelser eller meddelanden från vilka en tidsfrist ska räknas, eller om vilka de berörda ska underrättas enligt andra bestämmelser i denna förordning eller i akter som antagits enligt denna förordning, eller om vilka underrättelse har beslutats av den verkställande direktören.

2. Underrättelsen ska ske på elektronisk väg. Närmare bestämmelser om elektroniska medel ska fastställas av den verkställande direktören.

3. Om immaterialrättsmyndigheten har konstaterat att underrättelsen är omöjlig att genomföra ska underrättelsen ske genom offentligt tillkännagivande. Den verkställande direktören ska bestämma hur det offentliga tillkännagivandet ska ske och bestämma början av den period på en månad efter vilken dokumentet ska anses ha delgetts.”

73. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 66a*

Delegering av befogenheter avseende underrättelse

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 109a för att komplettera denna förordning genom att fastställa närmare förfaranden för underrättelse i enlighet med artikel 66.”

74. Följande artiklar ska införas:

”*Artikel 66b*

Underrättelse om förlust av rättigheter

Om immaterialrättsmyndigheten, utan att något beslut har fattats, konstaterar att denna förordning eller akter som antagits enligt denna förordning medför en förlust av rättigheter ska den underrätta de berörda personerna om detta i enlighet med artikel 66. De berörda personerna får, om de anser att immaterialrättsmyndighetens konstaterande är felaktigt, inom två månader från och med underrättelsen av meddelandet begära att ett beslut fattas i frågan. Immaterialrättsmyndighetens ska endast anta ett sådant beslut när den inte delar sökandens åsikt. Om så inte är fallet ska immaterialrättsmyndigheten ompröva sitt konstaterande och underrätta sökande om detta.

Artikel 66c

Meddelanden till immaterialrättsmyndigheten

Meddelanden till immaterialrättsmyndigheten ska lämnas på elektronisk väg. Den verkställande direktören ska fastställa vilka elektroniska medel som ska användas samt hur och på vilka tekniska villkor sådana elektroniska medel ska användas.”

75. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 66d*

Delegering av befogenheter avseende meddelanden till immaterialrättsmyndigheten

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 109a för att komplettera denna förordning genom att fastställa bestämmelser om meddelanden till immaterialrättsmyndigheten enligt artikel 66c och de formulär för sådan kommunikation som ska göras tillgängliga av immaterialrättsmyndigheten.”

76. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 66e*

Tidsfrister

1. Tidsfrister ska fastställas som hela år, månader, veckor eller dagar. Beräkningen ska börja dagen efter den dag då den relevanta händelsen inträffade. Tidsfristerna får inte vara kortare än en månad och inte längre än sex månader, om inte annat anges i denna förordning eller i akter som antas enligt denna förordning.

2. Den verkställande direktören ska före början av varje kalenderår fastställa de dagar då immaterialrättsmyndigheten inte är öppen för mottagande av handlingar.

3. Den verkställande direktören ska fastställa avbrottsperiodens varaktighet i fall av ett faktiskt avbrott i immaterialrättsmyndighetens anslutning till tillåtna elektroniska kommunikationsmedel.

4. Om den normala kommunikationen från parterna i förfarandet till immaterialrättsmyndigheten, eller tvärtom, avbryts eller störs av exceptionella händelser, som en naturkatastrof eller en strejk, får den verkställande direktören fastställa att, för de parter i förfarandet som har sin bostad eller sitt säte i det geografiska område som berörs av de exceptionella händelserna, eller som har utsett ett ombud med driftställe i det området, alla tidsfrister som annars skulle löpa ut den dag eller efter den dag då en sådan händelse börjar ska förlängas till ett visst datum. När detta datum fastställs ska den verkställande direktören bedöma när den exceptionella händelsen upphör. Om händelsen berör immaterialrättsmyndighetens säte ska det av den verkställande direktörens fastställande framgå att det är tillämpligt på samtliga parter i förfarandet."

77. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 66f*

Delegering av befogenhet avseende beräkning av tidsfrister och tidsfristernas längd

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 109a för att komplettera denna förordning genom att fastställa de närmare uppgifter om beräkning av tidsfrister och tidsfristers längd som avses i artikel 66e."

78. Följande artiklar ska införas:

"*Artikel 66g*

Rättelse av fel och uppenbara förbiseenden

1. Immaterialrättsmyndigheten ska, på eget initiativ eller på begäran av en part, rätta till språkfel, skrivfel och uppenbara förbiseenden i sina beslut, fel vid registreringen av en EU-formgivning eller fel vid offentliggörandet av registreringen.

2. När innehavaren begär en rättelse av fel som gjorts vid registreringen av en EU-formgivning eller offentliggörandet av registreringen ska artikel 50g gälla i tillämpliga delar.

3. Rättelser av fel som gjorts vid registreringen av en EU-formgivning eller offentliggörandet av registreringen ska offentliggöras av immaterialrättsmyndigheten.

Artikel 66h

Avförande av uppgifter från registret och återkallelse av beslut

1. Om immaterialrättsmyndigheten har fört in en uppgift i registret eller fattat ett beslut som är behäftat med ett uppenbart fel som kan tillskrivas immaterialrättsmyndigheten, ska den säkerställa att den införda uppgiften avförs eller att beslutet återkallas. Om det bara finns en part i ärendet och införandet eller handlingen påverkar denna parts rätt, ska avförande eller återkallelse ske även om felaktigheten inte var uppenbar för parten.

2. Avförande eller återkallelse enligt punkt 1 ska, självmant eller på begäran av en av parterna i ärendet, beslutas av den avdelning som förde in uppgiften eller fattade beslutet. Avförandet av en uppgift från registret eller återkallelse av beslutet ska ske inom ett år från den dag då uppgiften infördes eller beslutet fattades, sedan parterna i ärendet och de eventuella innehavare av rätten till den aktuella EU-formgivningen som är införd i registret har hörts. Immaterialrättsmyndigheten ska föra protokoll över sådana avföranden eller återkallelser.

3. Denna artikel påverkar inte parternas möjlighet att överklaga enligt artiklarna 55 och 55a eller möjligheten att rätta till fel och uppenbara förbiseenden enligt artikel 66g. Om ett överklagande har ingetts mot ett av immaterialrättsmyndigheten fattat beslut som är behäftat med ett fel förlorar överklagandeförfarandet sitt föremål om immaterialrättsmyndigheten återkallar sitt beslut enligt punkt 1 i den här artikeln. I det senare fallet ska avgiften för överklagande återbetalas till klaganden."

79. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 66i*

Delegering av befogenheter avseende avförande av uppgifter och återkallelse av beslut

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 109a för att komplettera denna förordning genom att fastställa förfarandet för avförande av en uppgift från registret eller återkallelse av ett beslut enligt artikel 66h.”

80. Artikel 67 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. Sökanden ska lämna in ansökan skriftligen inom två månader efter det att orsaken till att tidsfristen överskridits har undanröjts. Den underlåtna åtgärden ska vidtas inom denna frist. Ansökan får inte göras senare än ett år från utgången av den frist som inte iakttagits. Har förnyelse av registrering inte gjorts eller förnyelseavgift inte betalats ska den ytterligare frist på sex månader efter utgången av registreringsperioden som anges i artikel 50d.3 tredje meningen inte räknas av från perioden på ett år.

3. I ansökan ska grunderna anges för denna och för de omständigheter som åberopas till stöd för den. Den ska inte anses ha lämnats in förrän avgiften för återställande av försutten tid har betalats. Om återställande av försutten tid beviljas, ska avgiften återbetalas.”

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Underlåtenhet att iaktta de tidsfrister som fastställs i punkt 2 i denna artikel och i artikel 67a ska inte leda till återställande av rätt enligt punkt 1 i den här artikeln.”

81. Följande artiklar ska införas:

”*Artikel 67a*

Fortsatt behandling

1. Den som ansöker om eller innehar en registrerad EU-formgivning eller varje annan part i ett förfarande vid immaterialrättsmyndigheten som inte har iakttagit en tidsfrist gentemot immaterialrättsmyndigheten, kan på begäran få till stånd en fortsatt behandling av ärendet, under förutsättning att den underlåtna åtgärd som tidsfristen avsåg har vidtagits när begäran görs. En begäran om fortsatt behandling får endast godtas om den lämnas in inom två månader från utgången av den tidsfrist som inte iakttagits. Begäran ska inte anses ha lämnats in förrän avgiften för fortsatt behandling har betalats.

2. Fortsatt behandling får inte beviljas vid underlåtenhet att följa de tidsfrister som föreskrivs i

a) artiklarna 38, 41.1, 44.1, 45.3, 50d.3 och 67.2,

b) artiklarna 68 och 72.5 i förordning (EU) 2017/1001 jämförda med artikel 55.2 i den här förordningen,

c) punkt 1 i denna artikel.

3. Den avdelning som är behörig att fatta beslut om den underlåtna åtgärden ska fatta beslut om begäran om fortsatt behandling.

4. Om immaterialrättsmyndigheten bifaller begäran om fortsatt behandling ska följderna av att tidsfristen inte iakttagits inte anses ha inträffat. Om ett beslut har fattats mellan utgången av den tidsfristen och en begäran om fortsatt behandling ska den avdelning som är behörig att fatta beslut om den underlåtna åtgärden ompröva beslutet och, om fullgörandet av den underlåtna åtgärden är tillräckligt i sig, fatta ett annat beslut. Om immaterialrättsmyndigheten efter omprövning fastställer att det ursprungliga beslutet inte behöver ändras ska det beslutet bekräftas skriftligen.

5. Om immaterialrättsmyndigheten avvisar begäran om fortsatt behandling ska avgiften återbetalas.

Artikel 67b

Avbrott i förfarandet

1. Förfarandet vid immaterialrättsmyndigheten ska avbrytas i följande fall:

a) I händelse av dödsfall eller bristande rättshandlingsförmåga hos sökanden eller innehavaren av en registrerad EU-formgivning eller för den person som enligt nationell rätt är bemyndigad att agera för sökandens eller innehavarens räkning.

b) I händelse av att sökanden eller innehavaren av en registrerad EU-formgivning förhindras att fortsätta förfarandet vid immaterialrättsmyndigheten på grund av att rättsliga åtgärder har vidtagits mot sökandens eller innehavarens egendom.

c) I händelse av dödsfall eller bristande rättshandlingsförmåga hos ombudet för en sökande eller innehavare av en registrerad EU-formgivning eller om ombudet förhindras att fortsätta förfarandet vid immaterialrättsmyndigheten på grund av att rättsliga åtgärder har vidtagits mot ombudets egendom.

I den utsträckning som ett dödsfall eller en bristande förmåga enligt första stycket a inte påverkar behörigheten för ett sådant ombud som utsetts enligt artikel 78, ska förfarandet avbrytas endast på begäran av ett sådant ombud.

2. Förfarandet vid immaterialrättsmyndigheten får återupptas så snart identiteten på den person som är bemyndigad att fortsätta förfarandet har fastställts eller immaterialrättsmyndigheten har uttömt alla rimliga försök att fastställa en sådan persons identitet."

82. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 67c*

Delegering av befogenheter vad gäller återupptagande av förfarandet

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 109a för att komplettera denna förordning genom att fastställa närmare förfaranden för återupptagande av förfarandet vid immaterialrättsmyndigheten enligt artikel 67b.2."

83. Artikel 68 ska ersättas med följande:

"*Artikel 68*

Tillämpning av allmänna principer

Om denna förordning eller akter som antagits enligt denna förordning inte innehåller förfarandebestämmelser ska immaterialrättsmyndigheten beakta de processrättsliga principer som är allmänt erkända i medlemsstaterna."

84. Artikel 69.1 och 69.2 ska ersättas med följande:

"1. Immaterialrättsmyndighetens rätt att kräva betalning av en avgift ska upphöra när fyra år förflutit från utgången av det kalenderår under vilket avgiften förföll till betalning.

2. Rätt till återbetalning från immaterialrättsmyndigheten av en avgift eller av överskjutande belopp som inbetalats då en avgift erlagts ska upphöra när fyra år förflutit från utgången av det kalenderår under vilket rätten uppkom."

85. Artikel 70 ska ersättas med följande:

"*Artikel 70*

Fördelning av kostnaderna

1. Den förlorande parten i förfaranden om ogiltigförklaring av en registrerad EU-formgivning eller överklagande ska bära de avgifter som betalats av den andra parten för ansökan om ogiltigförklaring och för överklaganden. Den förlorande parten ska även bära alla den andra partens kostnader som är nödvändiga för förfarandet, däribland kostnader för resor och uppehälle samt ersättning till ombud i den mening som avses i artikel 78.1, inom ramen för de maximibelopp som fastställs för varje kostnadskategori i de genomförandeakter som antagits enligt artikel 70a.

2. Annulleringsenheten eller överklagandenämnden ska, om parterna förlorar på vissa punkter och vinner på andra eller om det är motiverat av rättviseskäl, fatta beslut om en annan fördelning av kostnaderna än den som fastställs i punkt 1.

3. En part som avslutar ett förfarande genom att återkalla en ansökan om EU-formgivning, en ansökan om ogiltigförklaring eller ett överklagande, genom att inte förnya registreringen av EU-formgivningen eller genom att avstå från en registrerad EU-formgivning, ska bära den andra partens avgifter och kostnader enligt punkterna 1 och 2.

4. Om frågan inte slutligt avgörs, ska kostnaderna fördelas efter vad annulleringsenheten eller överklagandenämnden finner skäligt.

5. Om parterna inför annulleringsenheten eller överklagandenämnden kommer överens om en annan fördelning av kostnaderna än den som följer av punkterna 1–4, ska den berörda enheten beakta denna överenskommelse.

6. Annulleringsenheten eller överklagandenämnden ska på eget initiativ fastställa det belopp som ska betalas i enlighet med punkterna 1–5 i denna artikel då de kostnader som ska betalas endast omfattar avgifter till immaterialrättsmyndigheten och kostnader för ombuden. I alla andra fall ska registratorn vid överklagandenämnden eller annulleringsenheten på begäran fastställa det belopp som ska betalas. Begäran får endast godtas under en period av två månader från det datum då det beslut för vilket begäran om fastställande av kostnaderna gjorts har vunnit laga kraft och ska åtföljas av en faktura och styrkande handlingar. När det gäller kostnader för ombuden enligt artikel 78.1 ska det räcka med en försäkran från ombudet att kostnaderna har uppkommit. För övriga kostnader ska det vara tillräckligt att de fastställs som rimliga.

Om beloppet fastställs enligt första stycket i denna punkt ska kostnaderna för ombuden utgå på den nivå som fastställs i den genomförandeakt som antagits enligt artikel 70a, oavsett om de verkligen har uppkommit.

7. Beslut om fastställande av kostnader som antas i enlighet med punkt 6 ska innehålla de skäl som ligger till grund för beslutet och får omprövas av annulleringsenheten eller överklagandenämnden efter en begäran som ska lämnas in inom en månad från datumet för underrättelse om beslutet. Begäran ska inte anses ha lämnats in förrän avgiften för omprövning av kostnadsbeloppet har betalats. Annulleringsenheten eller överklagandenämnden, beroende på vad som är fallet, ska fatta beslut om begäran om omprövning av beslutet om fastställande av kostnader utan muntlig förhandling.”

86. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 70a*

Tilldelning av genomförandebefogenheter avseende maximinivåer för kostnader

Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer maximinivåerna för de kostnader som är nödvändiga för förfarandet och som faktiskt uppkommit för den vinnande parten i enlighet med artikel 70.1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 109.2.

Kommissionen ska då den fastställer sådana maximibelopp för kostnader för resor och uppehälle ta hänsyn till avståndet mellan partens, ombudets, vittnets eller den sakkunniges bostad eller driftsställe och den plats där den muntliga förhandlingen hålls samt i vilket skede av förfarandet kostnaderna har uppkommit samt, när det gäller kostnader för ombuden enligt artikel 78.1, behovet av att säkerställa att den andra parten av taktiska skäl inte missbrukar skyldigheten att bära kostnaderna. Kostnader för uppehälle ska dessutom beräknas i enlighet med tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i unionen och anställningsvillkoren för övriga anställda i unionen som fastställs i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 (*). Den förlorande parten ska bära kostnaderna för en enda part i förfarandet och, i förekommande fall, ett enda ombud.

(*) EGT L 56, 4.3.1968, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj”.

87. Artikel 71.2 ska ersättas med följande:

”2. Verkställighet ska regleras av de civilrättsliga bestämmelser som gäller i den medlemsstat på vars territorium den äger rum. Varje medlemsstat ska utse en myndighet som ansvarar för att pröva äktheten i det beslut som avses i punkt 1 och lämna myndighetens kontaktuppgifter till immaterialrättsmyndigheten, domstolen och kommissionen. Beslutet om verkställighet ska av den myndigheten fogas till beslutet, utan andra formaliteter än prövningen av beslutets äkthet.”

88. Artikel 72 ska ersättas med följande:

”*Artikel 72*

Register över EU-formgivningar

1. Immaterialrättsmyndigheten ska föra och hålla uppdaterat ett register över registrerade EU-formgivningar.

2. Registret ska innehålla följande uppgifter om registreringar av EU-formgivningar:

a) Datum för inlämning och registrering av ansökan, enligt artikel 48.3.

b) Ansökans ärendenummer och ärendenummer för varje enskild formgivning i en gemensam ansökan.

c) Datum då registreringen offentliggjordes.

d) Sökandens namn samt stad och land.

e) Ombudets namn och tjänsteadress, utom för ett ombud som avses i artikel 77.3 första stycket.

f) Återgivningen av formgivningen.

g) Namnen på produkterna, vilka ska föregås av numren på klasserna och underklasserna i Locarnoklassificeringen.

h) Uppgifter om åberopande av prioritet enligt artikel 42.

i) Uppgifter om åberopande av utställningsprioritet enligt artikel 44.

j) Uppgift om formgivaren eller laget av formgivare enligt artikel 18 eller en förklaring om att formgivaren eller laget av formgivare har avstått från rätten att anges.

k) Det språk som ansökan lämnades in på och det andra språk som sökanden har angett i ansökan, enligt artikel 98.3.

l) Datum för registreringen av formgivningen i registret och registreringsnumret enligt artikel 48.1.

m) Uppgift om eventuell begäran om senareläggning av offentliggörandet enligt artikel 50.3 med angivande av det datum då senareläggningen upphör.

n) Uppgift om att en beskrivning har lämnats in enligt artikel 36.3 a.

3. Registret ska även innehålla följande uppgifter, med angivelse av datum för införandet av uppgifterna:

a) Ändringar av innehavarens namn eller stad och land enligt artikel 50g.

b) Ändringar av ombudets namn eller tjänsteadress, utom för ett ombud som avses i artikel 77.3 första stycket.

c) När ett nytt ombud utses, detta ombuds namn och tjänsteadress.

d) Ändringar av formgivarens eller formgivarlagets namn enligt artikel 18.

e) Korrigeringar av fel och uppenbara förbiseenden enligt artikel 66g.

f) Ändringar av formgivningen enligt artikel 50e.

g) En uppgift om att talan om en rätt till en formgivning har väckts vid den behöriga domstolen eller myndigheten enligt artikel 15.5 a.

h) Datum och uppgifter om den behöriga domstolens eller myndighetens slutliga beslut eller annat avslutande av förfarandet enligt artikel 15.5 b.

i) Ett byte av innehavare enligt artikel 15.5 c.

j) En överlåtelse enligt artikel 28.

k) Skapande eller överlåtelse av en sakrätt enligt artikel 29 och typ av sakrätt.

l) Exekutiva åtgärder enligt artikel 30 och insolvensförfaranden enligt artikel 31.

m) Beviljande eller överlåtelse av en licens enligt artikel 16.2 eller 32, och i förekommande fall den typ av licens som avses i artikel 32a.3.

n) Förnyelse av registreringen enligt artikel 50d och datum från och med vilket förnyelsen gäller.

o) Fastställande av registreringsperiodens upphörande enligt artikel 50d.8.

p) En förklaring från innehavaren om avstående enligt artikel 51.1.

q) Inlämningsdag och uppgifter avseende en ansökan om ogiltigförklaring enligt artikel 52, ett genkäromål om ogiltigförklaring enligt artikel 84.5 eller ett överklagande enligt artikel 55.

r) Datum för och uppgifter om det slutliga beslutet om ansökan om ogiltigförklaring enligt artikel 53, det slutliga beslutet om ett genkäromål om ogiltigförklaring enligt artikel 86.3, det slutliga beslutet om ett överklagande enligt artikel 55 eller varje annat avslutande av förfarandet enligt dessa artiklar.

s) Avförande från registret av en uppgift rörande det ombud som förts in i registret enligt punkt 2 e.

t) Ändring eller avförandet från registret av de uppgifter som avses i punkt 3 l, m och n.

u) Återkallelse av ett beslut eller ett avförande av en uppgift i registret enligt artikel 66h, om återkallelsen eller avförandet rör ett beslut eller en uppgift som har offentliggjorts.

4. Den verkställande direktören får besluta att andra uppgifter än de som avses i punkterna 2 och 3 ska föras in i registret.

5. Registret får föras i elektronisk form. Immaterialrättsmyndigheten ska samla in, organisera, offentliggöra och lagra de uppgifter som avses i punkterna 1, 2 och 3, inklusive eventuella personuppgifter, för de ändamål som anges i punkt 8. Immaterialrättsmyndigheten ska säkerställa att registret är lättillgängligt för allmän granskning.

6. Innehavaren av en registrerad EU-formgivning ska meddelas om alla ändringar i registret.

7. Immaterialrättsmyndigheten ska, om tillgången till registret inte är begränsad enligt artikel 74.5, på begäran och på elektronisk väg tillhandahålla bestyrkta eller obestyrkta utdrag ur registret.

8. Behandling av data rörande de uppgifter som anges i punkterna 2 och 3, inklusive eventuella personuppgifter, ska ske i följande syften:

a) Administrering av ansökningarna, registreringarna eller båda, enligt vad som anges i denna förordning och i alla akter som antas enligt denna.

b) Förande av ett offentligt register som myndigheter och ekonomiska aktörer kan granska och ta del av, så att de kan utöva de rättigheter som de tilldelas genom denna förordning och informera sig om huruvida det finns tidigare rättigheter tillhörande tredje man.

c) Framställning av rapporter och statistik så att immaterialrättsmyndigheten kan optimera sin verksamhet och förbättra funktionssättet för systemet för registrering av EU-formgivningar.

9. Samtliga data, inklusive personuppgifter, rörande uppgifterna i punkterna 2 och 3 i denna artikel ska anses vara av allmänintresse och ska vara tillgängliga för tredje man, utom i den mån annat föreskrivs i artikel 50.2. Uppgifterna i registret ska bevaras tills vidare."

89. Följande artiklar ska införas:

"*Artikel 72a*

Databas

1. Utöver skyldigheten att föra ett register enligt artikel 72 ska immaterialrättsmyndigheten samla in och i en elektronisk databas lagra samtliga uppgifter som lämnas in av innehavare eller andra parter i förfaranden enligt denna förordning eller akter som antas enligt denna.

2. Den elektroniska databasen får innehålla personuppgifter, utöver sådana som införs i registret enligt artikel 72, i den mån sådana data krävs enligt denna förordning eller akter som antas enligt denna. Insamlingen, lagringen och behandlingen av personuppgifter ska syfta till följande:

a) Administrering av ansökningarna, registreringarna eller båda, enligt vad som anges i denna förordning och i akter som antas enligt denna.

b) Tillgång till information som krävs för att de relevanta förfarandena ska kunna genomföras lättare och mer effektivt.

c) Kommunikation med sökande och andra parter i förfaranden.

d) Framställning av rapporter och statistik så att immaterialrättsmyndigheten kan optimera sin verksamhet och förbättra systemets funktionssätt.

3. Den verkställande direktören ska fastställa villkoren för tillgång till databasen och på vilket sätt dess innehåll, exklusive de personuppgifter som avses i punkt 2 i denna artikel men inklusive de uppgifter som förtecknas i artikel 72, får göras tillgängligt.

4. Tillgången till de personuppgifter som avses i punkt 2 ska begränsas och sådana uppgifter får inte göras tillgängliga för allmänheten såvida inte den berörda parten har gett sitt uttryckliga samtycke.

5. Alla uppgifter ska bevaras tills vidare. Den berörda parten får dock begära att personuppgifter tas bort från databasen när det har gått 18 månader från utgången av den registrerade EU-formgivningen eller avslutandet av det relevanta förfarandet mellan parter. Den berörda parten ska alltid ha rätt att få oriktiga eller felaktiga uppgifter rättade.

Artikel 72b

Tillgång online till beslut

1. Immaterialrättsmyndighetens beslut om registrerade EU-formgivningar ska tillgängliggöras online för allmänheten för information och konsultation. En part i de förfaranden som ledde till antagandet av beslutet får begära att personuppgifter i beslutet tas bort.

2. Immaterialrättsmyndigheten får erbjuda tillgång online till domar vid nationella domstolar och EU-domstolar som rör dess uppgifter, i syfte att öka allmänhetens kunskap om immaterialrättsliga frågor och främja enhetlig praxis. Immaterialrättsmyndigheten ska respektera villkoren för det första offentliggörandet vad gäller personuppgifter.”

90. Artikel 73 ska ersättas med följande:

”*Artikel 73*

Regelbundet utkommande publikationer

1. Immaterialrättsmyndigheten ska regelbundet ge ut

a) en tidning om EU-formgivningar, vilken ska innehålla offentliggöranden av uppgifter som antecknats i registret och andra uppgifter om registreringar av EU-formgivningar vars offentliggörande föreskrivs i denna förordning eller i akter som antagits enligt denna,

b) immaterialrättsmyndighetens officiella tidning som innehåller allmänna upplysningar och meddelanden från den verkställande direktören samt annan information av betydelse för denna förordning eller tillämpningen av den.

De publikationer som avses i första stycket a och b får offentliggöras på elektronisk väg.

2. Tidningen om EU-formgivningar ska offentliggöras på ett sätt och med en frekvens som fastställs av den verkställande direktören.

3. Immaterialrättmyndighetens officiella tidning ska offentliggöras på immaterialrättsmyndighetens språk. Den verkställande direktören får dock besluta att vissa uppgifter ska offentliggöras i immaterialrättmyndighetens officiella tidning på unionens officiella språk.”

91. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 73a*

Tilldelning av genomförandebefogenheter avseende regelbundet utkommande publikationer

Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer

a) det datum som ska vara dagen för offentliggörandet i tidningen om EU-formgivningar,

b) sättet att offentliggöra uppgifter om registreringen av en formgivning som inte innehåller några ändringar i förhållande till offentliggörandet av ansökan,

c) i vilka former utgåvorna av immaterialrättsmyndighetens officiella tidning får göras tillgängliga för allmänheten.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 109.2.”

92. Artikel 74 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. När någon tar del av handlingar i enlighet med punkt 2 eller 3 ska följande delar av handlingarna undantas:

a) Handlingar rörande jäv enligt artikel 169 i förordning (EU) 2017/1001.

b) Utkast till beslut och yttranden och alla andra interna handlingar som används vid utarbetandet av beslut och yttranden.

c) De delar av handlingen som den berörda parten särskilt har önskat hålla konfidentiella innan det gjordes en begäran om att få ta del av handlingarna, svida inte tillgång till sådana delar är motiverad på grund av överordnade legitima intressen hos den part som begär att få ta del av handlingarna.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”5. Om registreringen är föremål för senareläggning av offentliggörandet enligt artikel 50.1 ska tillgången till uppgifter i registret begränsas för andra personer än innehavaren av den registrerade EU-formgivningen till innehavarens namn, eventuellt ombuds namn, inlämningsdag och registreringsdag, ansökans ärendenummer och uppgiften att offentliggörandet är senarelagt. I sådana fall ska de bestyrkta eller obestyrkta utdragen ur registret endast innehålla innehavarens namn, eventuellt ombuds namn, inlämningsdag och registreringsdag, ansökans ärendenummer och uppgiften att offentliggörandet är senarelagt, utom när begäran om utdrag kommer från innehavaren eller dennes ombud.”

93. Följande artiklar ska införas:

”*Artikel 74a*

Förfaranden för handlingars offentlighet

1. Tillgången till handlingar om registrerade EU-formgivningar som begärts enligt artikel 74.3 ska gälla tekniska metoder för lagring av handlingarna. En sådan tillgång ska ske online. Den verkställande direktören ska fastställa på vilket sätt man ska få ta del av handlingar.

2. Om begäran om tillgång till handlingarna avser en ansökan om en registrerad EU-formgivning eller en registrerad EU-formgivning vars offentliggörande i enlighet med artikel 50 har senarelagts, eller när sådan senareläggning gäller, har blivit föremål för ett avstående före eller vid utgången av den perioden, ska begäran innehålla bevis för att

a) den som ansöker om eller innehar rätten till EU-formgivningen har samtyckt till tillgången, eller

b) den person som begär tillgång har styrkt ett berättigat intresse av att få ta del av handlingarna.

3. På begäran ska tillgång till handlingarna ges genom elektroniska kopior av registrerade dokument. Immaterialrättsmyndigheten ska även på begäran utfärda bestyrkta eller obestyrkta kopior av ansökan om en registrerad EU-formgivning på elektronisk väg.

Artikel 74b

Meddelande av information från handlingar

Med förbehåll för de begränsningar som föreskrivs i artikel 74 får immaterialrättsmyndigheten på begäran förmedla information från handlingar rörande förfaranden som gäller en ansökan om en EU-formgivning eller en registrerad EU-formgivning.

Artikel 74c

Arkivering av handlingar

1. Immaterialrättsmyndigheten ska arkivera handlingarna från alla förfaranden som rör ansökningar om EU-formgivning eller registrerade EU-formgivningar. Den verkställande direktören ska bestämma i vilken form dessa handlingar ska arkiveras.

2. Om handlingarna arkiveras i elektronisk form ska de elektroniska handlingarna eller backupkopiorna av dessa förvaras tills vidare. Originaldokument som lämnats in av parter i förfaranden och som ligger till grund för sådana elektroniska handlingar ska förstöras efter en viss tid, som ska fastställas av den verkställande direktören, efter det att de mottagits av immaterialrättsmyndigheten.

3. Om och i den mån som handlingar eller delar av handlingar arkiveras i någon annan form än elektronisk, ska dokument eller bevis som utgör en del av sådana handlingar arkiveras i minst fem år från utgången av det år då

a) ansökan avslås eller återkallas,

b) registreringen av EU-formgivningen upphör slutgiltigt,

c) avståendet från den registrerade EU-formgivningen har införts i registret enligt artikel 51,

d) den registrerade EU-formgivningen avförs slutgiltigt från registret.”

94. Artikel 75 ska ersättas med följande:

”*Artikel 75*

Administrativt samarbete

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i nationell lagstiftning, ska immaterialrättsmyndigheten samt domstolar eller andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna på begäran biträda varandra genom att lämna uppgifter eller låta varandra ta del av innehållet i handlingar. Om immaterialrättsmyndigheten låter domstolar, åklagarmyndigheter eller centrala myndigheter för industriell äganderätt ta del av innehållet i handlingar, gäller inte begränsningarna i artikel 74.

2. Immaterialrättsmyndigheten får inte ta ut avgifter för att meddela information från eller ge tillgång till handlingar.”

95. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 75a*

Tilldelning av genomförandebefogenheter avseende administrativt samarbete

Kommissionen ska anta genomförandeakter som närmare fastställer förfarandena för informationsutbytet mellan immaterialrättsmyndigheten och medlemsstaternas myndigheter och för tillgång till handlingar enligt artikel 75, med beaktande av de begränsningar som gäller för tillgång till handlingar som rör ansökningar om EU-formgivning eller registrerade EU-formgivningar enligt artikel 74 när sådan tillgång ges till tredje man. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 109.2.”

96. Artikel 76 ska utgå.

97. Artikel 77 ska ersättas med följande:

”*Artikel 77*

Allmänna principer för ombud

1. Med förbehåll för punkt 2, är ingen skyldig att låta sig företrädas av annan inför immaterialrättsmyndigheten.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 andra stycket i denna artikel ska en fysisk eller juridisk person som varken har sitt hemvist eller säte i EES eller där bedriver verklig och faktisk industriell eller kommersiell verksamhet vara företrädd inför immaterialrättsmyndigheten, i enlighet med artikel 78.1, i alla förfaranden som föreskrivs i denna förordning utom vid inlämning av en ansökan om en registrerad EU-formgivning.

3. En fysisk eller juridisk person som har sitt hemvist eller säte i EES eller där bedriver verklig och faktisk industriell eller kommersiell verksamhet får inför immaterialrättsmyndigheten låta sig företrädas av en anställd.

En anställd hos en sådan juridisk person får även företräda andra juridiska personer som har ekonomisk anknytning till den förstnämnda juridiska personen, även om dessa andra juridiska personer varken har sitt hemvist eller säte i EES eller där bedriver verklig och faktisk industriell eller kommersiell verksamhet.

Anställda som företräder personer i den mening som avses i denna punkt ska, på begäran av immaterialrättsmyndigheten eller i tillämpliga fall av parten i förfarandena, förse immaterialrättsmyndigheten med en undertecknad fullmakt för införande i handlingarna.

4. Om fler än en sökande eller fler än en tredje man agerar gemensamt ska ett gemensamt ombud utses.”

98. Artikel 78 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1–6 ska ersättas med följande:

”1. En fysisk eller juridisk person får i förfaranden inför immaterialrättsmyndigheten enligt denna förordning endast företrädas av

a) en utövande jurist som har rätt att verka i en stat som är part i EES-avtalet och som bedriver verksamhet inom EES, om den utövande juristen i den staten är behörig att uppträda som ombud i frågor om industriell äganderätt,

b) auktoriserade ombud som är upptagna i den förteckning över auktoriserade ombud som avses i artikel 120.1 b i förordning (EU) 2017/1001,

c) auktoriserade ombud som står upptagna i den särskilda förteckning över auktoriserade ombud i formskyddsfrågor som avses i punkt 4.

2. De auktoriserade ombud som avses i punkt 1 c ska endast ha rätt att företräda tredje man i förfaranden om formskydd inför immaterialrättsmyndigheten.

3. En person som är ombud inför immaterialrättsmyndigheten ska, på begäran av immaterialrättsmyndigheten eller, i förekommande fall, av den andra parten i förfarandena, förse immaterialrättsmyndigheten med en undertecknad fullmakt för införande i handlingarna.

4. Immaterialrättsmyndigheten ska upprätta och föra en särskild förteckning över auktoriserade ombud i formskyddsfrågor. I denna förteckning får varje fysisk person som uppfyller alla följande villkor upptas:

a) Är medborgare i en stat som är part i EES-avtalet.

b) Bedriver verksamhet i eller har anställning i EES.

c) Har behörighet att företräda fysiska eller juridiska personer i formskyddsfrågor vid Benelux byrå för immateriell äganderätt eller vid den centrala myndigheten för industriell äganderätt i en stat som är part i EES-avtalet.

Om sådan behörighet som avses i led c första stycket inte är beroende av krav på särskilda yrkesmässiga kvalifikationer, måste den som ansöker om att bli upptagen i förteckningen under minst fem år regelbundet ha uppträtt som ombud i formskyddsfrågor vid Benelux byrå för immateriell äganderätt eller en central myndighet för industriellt rättsskydd.

Personer vilkas yrkesmässiga kvalifikationer att företräda fysiska eller juridiska personer i formskyddsfrågor vid Benelux byrå för immateriell äganderätt eller en central myndighet för industriell äganderätt är officiellt erkänd i enlighet med den berörda statens föreskrifter är dock inte tvungna att ha utövat yrket.

5. Ett ombud ska tas upp i förteckningen över auktoriserade ombud i formskyddsfrågor på begäran, till vilken det ska fogas ett intyg från Benelux byrå för immateriell äganderätt eller den centrala myndigheten för industriell äganderätt i den berörda medlemsstaten om att villkoren i punkt 4 är uppfyllda. Uppgifterna i förteckningen över auktoriserade ombud i formskyddsfrågor ska offentliggöras i immaterialrättsmyndighetens officiella tidning.

6. Den verkställande direktören får medge undantag från

a) kravet i punkt 4 första stycket a i fall av högt kvalificerade yrkesmän, under förutsättning att villkoren i punkt 4 första stycket b och c är uppfyllda,

b) kravet i punkt 4 andra stycket, om den person som ansöker om att upptas i förteckningen styrker att denne på annat sätt förvärvat erforderlig kompetens."

b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. En person får avföras från förteckningen över auktoriserade ombud i formskyddsfrågor på begäran av personen eller om denne inte längre har kapacitet att agera som auktoriserat ombud. Ändringar i förteckningen över auktoriserade ombud i formskyddsfrågor ska offentliggöras i immaterialrättsmyndighetens officiella tidning."

c) Följande punkt ska läggas till:

"8. Ombud som agerar inför immaterialrättsmyndigheten ska föras in i den databas som avses i artikel 72a och erhålla ett identifikationsnummer. Immaterialrättsmyndigheten får kräva att ombudet styrker att han eller hon verkligen och faktiskt är etablerad eller anställd på någon av de angivna adresserna. Den verkställande direktören får fastställa de formella kraven för erhållande av ett identifikationsnummer, särskilt för sammanslutningar av ombud, och för införande av ombud i databasen."

99. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 78a*

Delegering av befogenheter avseende auktoriserat ombud

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 109a för att komplettera denna förordning genom att ange

a) villkoren och förfarandet för att utse ett gemensamt ombud enligt artikel 77.4,

b) de villkor på vilka anställda enligt artikel 77.3 och auktoriserade ombud enligt artikel 78.1 ska lämna in en undertecknad fullmakt till immaterialrättsmyndigheten för att kunna agera som ombud samt fullmaktens innehåll,

c) under vilka omständigheter en person får avföras från förteckningen över auktoriserade ombud i formskyddsfrågor enligt artikel 78.7."

100. Artikel 79 ska ersättas med följande:

"*Artikel 79*

Tillämpning av unionens bestämmelser om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område

1. Om inte annat anges i denna förordning ska unionens bestämmelser om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område tillämpas i mål som rör EU-formgivningar och ansökningar om registrerade EU-formgivningar samt i mål i samband med litispendens och konnexitet i fråga om EU-formgivningar och nationella formgivningar.

2. Vad avser mål i fråga om talan och genkäromål som avses i artikel 81 i denna förordning

a) ska artiklarna 4, 6, 7.1, 7.2, 7.3, 7.5 och 35 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 (*) inte tillämpas,

b) ska artiklarna 25 och 26 i förordning (EU) nr 1215/2012 tillämpas med de begränsningar som fastställs i artikel 82.4 i den här förordningen,

c) ska de bestämmelser i kapitel II i förordning (EU) nr 1215/2012 vilka ska tillämpas på personer med hemvist i en medlemsstat också tillämpas på de personer som inte har sitt hemvist i någon medlemsstat men som har ett driftställe där.

3. Hänvisningar i denna förordning till förordning (EU) nr 1215/2012 ska när det är lämpligt inkludera avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, som ingicks den 19 oktober 2005.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).”

101. I artikel 80 ska punkt 5 utgå.

102. Artikel 82 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Om inte annat följer av bestämmelserna i den här förordningen eller av de bestämmelser i förordning (EU) nr 1215/2012 som enligt artikel 79 i den här förordningen ska tillämpas, ska mål i fråga om talan och genkäromål som avses i artikel 81 i den här förordningen väckas vid domstol i den medlemsstat där svaranden har sitt hemvist eller, om svaranden inte har hemvist i någon medlemsstat, i en medlemsstat där svaranden har ett driftställe.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Genom undantag från punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel ska

a) artikel 25 i förordning (EU) nr 1215/2012 tillämpas, om parterna är överens om att en annan domstol för EU-formgivningar ska ha behörighet,

b) artikel 26 i förordning (EU) nr 1215/2012 tillämpas, om svaranden går i svaromål vid en annan domstol för EU-formgivningar.”

103. I artikel 84 ska följande punkter läggas till:

”5. Den domstol för EU-formgivningar vid vilken ett genkäromål om ogiltigförklaring av en registrerad EU-formgivning har väckts ska inte fortsätta prövningen av genkäromålet förrän antingen den berörda parten eller domstolen har underrättat immaterialrättsmyndigheten om den dag då genkäromålet väcktes. Immaterialrättsmyndigheten ska föra in uppgiften i registret i enlighet med artikel 72.3 q. Om en ansökan om ogiltigförklaring av EU-formgivningen redan har lämnats in till immaterialrättsmyndigheten innan genkäromålet inlämnades ska domstolen underrättas om detta av immaterialrättsmyndigheten och förklara målet vilande i enlighet med artikel 91.1 till dess beslutet om ansökan är slutgiltigt eller ansökan dras tillbaka.

6. En domstol för EU-formgivningar vid vilken ett genkäromål om ogiltigförklaring av en registrerad EU-formgivning har väckts får på ansökan av innehavaren av den registrerade EU-formgivningen och efter att ha hört de övriga parterna, förklara målet vilande och förelägga genkäranden att inom en tidsfrist som domstolen ska bestämma till immaterialrättsmyndigheten lämna in en ansökan om ogiltigförklaring. Om ansökan inte görs inom tidsfristen, ska målet återupptas och genkäromålet ska anses ha återkallats. Artikel 91.3 ska tillämpas.”

104. Artikel 86 ska ersättas med följande:

”*Artikel 86*

Avgöranden i fråga om giltighet

1. Om en EU-formgivning har bestridits vid en domstol för EU-formgivningar genom ett genkäromål om ogiltigförklaring

a) ska domstolen, om den finner att någon av de grunder som anges i artikel 25 hindrar bibehållandet av EU-formgivningen, förklara EU-formgivningen ogiltig,

b) ska domstolen, om den finner att ingen av de grunder som anges i artikel 25 hindrar bibehållandet av EU-formgivningen, avvisa genkäromålet.

2. En domstol för EU-formgivningar ska avvisa ett genkäromål om ogiltigförklaring av en registrerad EU-formgivning om ett beslut av immaterialrättsmyndigheten avseende samma sak på samma grunder och mellan samma parter redan har vunnit laga kraft.

3. Om en domstol för EU-formgivningar har avgjort ett genkäromål om ogiltigförklaring av en registrerad EU-formgivning och avgörandet har vunnit laga kraft, ska en kopia av avgörandet översändas till immaterialrättsmyndigheten utan dröjsmål, antingen av domstolen eller av någon av parterna i målet. Immaterialrättsmyndigheten eller någon annan berörd part får begära upplysningar om ett sådant avgörande. Immaterialrättsmyndigheten ska föra in avgörandet i registret i enlighet med artikel 72.3 r.”

105. Artikel 88.2 ska ersättas med följande:

”2. I de formgivningsärenden som inte regleras av denna förordning ska en domstol för EU-formgivningar tillämpa den tillämplig nationell rätt.”

106. Artikel 89 ska ersättas med följande:

”*Artikel 89*

Sanktioner i mål om intrång

1. Om en domstol för EU-formgivningar finner att svaranden har gjort intrång eller skapat fara för intrång i en EU-formgivning ska domstolen, om det inte föreligger särskilda skäl, förbjuda svaranden att fortsätta med de handlingar som innebär eller kan innebära intrång i EU-formgivningen. Den ska också, i enlighet med sin nationella rätt, vidta åtgärder som syftar till att säkerställa att detta förbud efterlevs.

2. Domstolen för EU-formgivningar får också tillämpa åtgärder eller beslut som är tillgängliga enligt den tillämpliga lagstiftningen och som den anser lämpliga med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet.”

107. Artikel 90.3 ska ersättas med följande:

”3. En domstol för EU-formgivningar vars behörighet grundas på artikel 82.1, 82.2, 82.3 eller 82.4 i denna förordning är behörig att besluta om interimistiska åtgärder, inbegripet skyddsåtgärder, vilka, förutsatt att ett eventuellt nödvändigt förfarande för erkännande och verkställighet sker i enlighet med bestämmelserna i kapitel III i förordning (EU) nr 1215/2012, ska äga giltighet inom varje medlemsstats territorium. Ingen annan domstol ska ha sådan behörighet.”

108. Artikel 93 ska ersättas med följande:

”*Artikel 93*

Kompletterande bestämmelser om behörighet för andra nationella domstolar än domstolar för EU-formgivningar

1. I den medlemsstat vars domstolar är behöriga enligt artikel 79.1 ska de domstolar som skulle ha haft geografisk och materiell behörighet i talan i fråga om en nationell formgivningsrättighet i den staten ha behörighet i fråga om annan talan som rör EU-formgivningar än den som avses i artikel 81.

2. Om enligt artikel 79.1 och punkt 1 i den här artikeln ingen domstol är behörig att avgöra en annan talan i fråga om EU-formgivningar än sådan som avses i artikel 81, får denna talan väckas vid domstol i den medlemsstat där immaterialrättsmyndigheten har sitt säte.”

109. Artikel 96.2 ska ersättas med följande:

”2. En formgivning som är skyddad som EU-formgivning ska också kunna åtnjuta upphovsrättsligt skydd från och med den dag då formgivningen skapades eller lades fast på något sätt, förutsatt att kraven i upphovsrättslagstiftningen är uppfyllda.”

110. Artikel 97 ska ersättas med följande:

”*Artikel 97*

Tillämpning av förordning (EU) 2017/1001

Om inte annat föreskrivs i denna avdelning ska artiklarna 142–146, 148–158, 162 och 165–177 i förordning (EU) 2017/1001 tillämpas på immaterialrättsmyndigheten med avseende på dess uppgifter enligt den här förordningen.”

111. Artikel 98 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”4a. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 får

a) ansökningar eller förklaringar som avser en ansökan om en registrerad EU-formgivning lämnas in på det språk på vilket ansökan om en registrerad EU-formgivning lämnats in, eller på det andra språk som sökanden angivit i den ansökan,

b) andra ansökningar eller förklaringar som avser en ansökan om en registrerad EU-formgivning än en ansökan om en ogiltigförklaring enligt artikel 52 eller en förklaring om avstående enligt artikel 51 lämnas in på något av immaterialrättsmyndighetens språk.

Om någon av de formulär som immaterialrättsmyndigheten tillhandahåller enligt artikel 66d används, får emellertid de formulären användas på vilket som helst av unionens officiella språk, förutsatt att formuläret fylls i på något av immaterialrättsmyndighetens språk, vad gäller textavsnitten.”

b) Följande punkter ska läggas till:

”6. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 3 och 5 och om inte annat anges, får en part i skriftliga förfaranden vid immaterialrättsmyndigheten använda vilket som helst av immaterialrättsmyndighetens språk. Om det valda språket inte är detsamma som förfarandespråket ska parten tillhandahålla en översättning till det språket inom en månad från den dag då det ursprungliga dokumentet gavs in. Om den som ansöker om en registrerad EU-formgivning är ensam part inför immaterialrättsmyndigheten och det språk på vilket ansökan om EU-formgivning har lämnats in inte är något av immaterialrättsmyndighetens språk får översättningen även lämnas in på det andra språk som sökanden angett i sin ansökan.

7. Den verkställande direktören ska fastställa hur översättningarnas riktighet ska bestyrkas.”

112. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 98a*

Tilldelning av genomförandebefogenheter avseende behov av och standarder för översättning

Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer

a) i vilken utsträckning de styrkande handlingar som ska användas i skriftliga förfaranden vid immaterialrättsmyndigheten får lämnas in på vilket som helst av unionens officiella språk och behovet av att tillhandahålla en översättning,

b) erforderliga standarder för de översättningar som ska lämnas in till immaterialrättsmyndigheten.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 109.2.”

113. Artikel 99 ska ersättas med följande:

”*Artikel 99*

Offentliggörande och införande i registret

1. All information som ska offentliggöras i enlighet med denna förordning eller en akt som antagits i enlighet med den, ska offentliggöras på unionens alla officiella språk.

2. Alla uppgifter i registret ska införas på alla unionens officiella språk.

3. Vid bristande överensstämmelse ska texten på det av immaterialrättsmyndighetens språk på vilket ansökan om den registrerade EU-formgivningen har ingetts gälla. Om ansökan har ingetts på ett av unionens officiella språk som inte är ett av immaterialrättsmyndighetens språk ska texten på det andra språk som den sökande har angett vara gälla.”

114. Artikel 100 ska ersättas med följande:

”*Artikel 100*

Verkställande direktörens kompletterande befogenheter

Förutom sina befogenheter i enlighet med artikel 157.4 o i förordning (EU) 2017/1001 ska den verkställande direktören utöva de befogenheter som tilldelas genom artiklarna 36.5, 37.1, 41.5, 42.2, 62.2, 65.5, 66, 66c, 66e, 72.4, 72a.3, 73, 74a.1, 74c, 78, 98.7, -106aa, -106ab.1, -106ac och -106ad i denna förordning i enlighet med de kriterier som anges i den här förordningen och i de akter som antas enligt denna.”

115. Artikel 101 ska utgå.

116. Artiklarna 102, 103 och 104 ska ersättas med följande:

”*Artikel 102*

Behörighet

Följande ska vara behöriga att fatta beslut i samband med de förfaranden som anges i denna förordning:

a) Granskare.

b) Avdelningen med ansvar för att föra registret.

c) Annulleringsenheter.

d) Överklagandenämnder.

Artikel 103

Granskare

Granskarna ska ansvara för att på immaterialrättsmyndighetens vägnar fatta beslut om ansökningar om registrerade EU-formgivningar.

Artikel 104

Avdelningen med ansvar för att föra registret

1. Utöver sina befogenheter enligt förordning (EU) 2017/1001 ska avdelningen med ansvar för att föra registret ansvara för att fatta beslut om uppgifter i registret enligt den här förordningen och andra beslut som krävs enligt den här förordningen som inte omfattas av granskarnas eller annulleringsenhetens behörighet.

2. Avdelningen med ansvar för att föra registret ska också ansvara för att föra förteckningen över auktoriserade ombud i formskyddsfrågor.”

117. I artikel 105 ska följande punkt läggas till:

”3. Beslut om kostnader eller förfaranden ska fattas av en enda ledamot av annulleringsenheten.”

118. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 105a*

Tilldelning av genomförandebefogenheter avseende beslut som fattas av en enda ledamot

Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer exakt vilka typer av beslut som ska fattas av en enda ledamot i enlighet med artikel 105.3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 109.2.”

119. Artikel 106 ska ersättas med följande:

”*Artikel 106*

Överklagandenämnder

Utöver sina befogenheter enligt artikel 165 i förordning (EU) 2017/1001 ska överklagandenämnderna ansvara för att besluta om överklaganden av beslut av de instanser vid immaterialrättsmyndigheten som avses i artikel 102 a, b, c i den här förordningen, i samband med de förfaranden som fastställs i den här förordningen.”

120. Följande artikel ska införas:

”*Artikel -106a*

Delegering av befogenheter vad gäller överklagandenämnderna

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 109a i denna förordning för att komplettera den för att närmare fastställa överklagandenämndernas organisation i förfaranden som rör formgivningar enligt den här förordningen, om sådana förfaranden kräver att överklagandenämnderna är organiserade på annat sätt än vad som fastställs i de delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 168 i förordning (EU) 2017/1001.”

121. I avdelning XI ska följande avsnitt läggas till:

”Avsnitt 3

Avgifter och betalning

Artikel -106aa

Avgifter och förfallodag

1. Den verkställande direktören ska fastställa det belopp som ska tas ut i avgift för andra tjänster som utförs av immaterialrättsmyndigheten än de som anges i bilagan, samt det belopp som ska tas ut i avgift för publikationer som ges ut av immaterialrättsmyndigheten. Avgiftsbeloppen ska fastställas i euro och offentliggöras i immaterialrättsmyndighetens officiella tidning. Beloppet för varje avgift får inte överstiga vad som är nödvändigt för att täcka kostnaderna för den specifika tjänst som utförs av immaterialrättsmyndigheten.

2. De avgifter för vilka en förfallodag inte är fastställd i denna förordning ska förfalla till betalning den dag då begäran inkommer om den tjänst som ger upphov till avgiften.

Med budgetkommitténs samtycke får den verkställande direktören bestämma vilka av de tjänster som avses i första stycket som inte ska omfattas av förskottsbetalning av de motsvarande avgifterna.

Artikel -106ab

Betalning av avgifter

1. Avgifter till immaterialrättsmyndigheten ska erläggas genom de betalningsmetoder som fastställs av den verkställande direktören med budgetkommitténs samtycke.

Fastställda betalningsmetoder enligt första stycket ska offentliggöras i immaterialrättsmyndighetens officiella tidning. Alla betalningar ska göras i euro.

2. Betalningar genom andra betalningsmedel än de som avses i punkt 1 ska anses inte ha gjorts och det belopp som har betalats ska återbetalas.

3. Betalningarna ska innehålla de uppgifter som behövs för att göra det möjligt för immaterialrättsmyndigheten att omedelbart fastställa syftet med betalningen.

4. Om syftet med den betalning som avses i punkt 2 inte omedelbart kan avgöras, ska immaterialrättsmyndigheten kräva att den som gör betalningen skriftligen meddelar immaterialrättsmyndigheten detta syfte inom en viss tid. Om personen inte efterkommer begäran inom denna tid ska betalningen anses inte ha gjorts och det belopp som har betalats ska återbetalas.

Artikel -106ac

Dag som ska anses vara betalningsdagen

Den verkställande direktören ska fastställa det datum då betalningar ska anses ha gjorts.

Artikel -106ad

Otillräckliga betalningar och återbetalning av överskottsbetalningar

1. En betalningsfrist ska anses ha iakttagits endast om hela avgiftsbeloppet har betalats i rätt tid. Om avgiften inte till fullo betalas, ska det belopp som har betalats återbetalas efter det att betalningsperioden har löpt ut.

2. Immaterialrättsmyndigheten ska emellertid, i den mån detta är möjligt innan betalningsperioden löper ut, ge den person som gör betalningen möjlighet att betala det belopp som saknas.

3. Den verkställande direktören får, med budgetkommitténs samtycke, avstå från åtgärder för indrivning av en fordran om det belopp som ska indrivas är minimalt eller om en sådan indrivning är alltför oviss.

4. Om ett för stort belopp betalas för att täcka en avgift, ska överskottet återbetalas."

122. Artikel 106d.3 ska ersättas med följande:

"3. Immaterialrättsmyndigheten ska tillhandahålla uppgifter om internationella registreringar som avses i punkt 2 i form av en elektronisk länk till den sökbara databas för internationella registreringar av formgivningar som förs av den internationella byrån."

123. Artikel 106e ska ersättas med följande:

"*Artikel 106e*

Granskning av grunder för avslag

1. Om immaterialrättsmyndigheten när den utför en granskning av en internationell registrering finner att den formgivning för vilken skydd söks inte överensstämmer med definitionen i artikel 3.1 i denna förordning, att formgivningen strider mot allmän ordning eller allmän moral eller att formgivningen innebär en felaktig användning av några av de symboler som förtecknas i artikel 6ter i Pariskonventionen, eller av märken, emblem och vapen som inte omfattas av artikel 6ter i den konventionen och som är av särskilt allmänt intresse i en medlemsstat, ska den skicka en underrättelse om avslag till den internationella byrån senast sex månader efter dagen för offentliggörandet av den internationella registreringen, med angivande av grunderna för avslag i enlighet med artikel 12.2 i Genèveakten.

2. Om innehavaren av den internationella registreringen är skyldig att låta sig företrädas inför immaterialrättsmyndigheten enligt artikel 77.2, ska underrättelsen enligt punkt 1 i den här artikeln innehålla en hänvisning till innehavarens skyldighet att utse ett ombud enligt artikel 78.1.

3. Immaterialrättsmyndigheten ska föreskriva en tidsfrist inom vilken innehavaren av en internationell registrering får avstå från den internationella registreringen med avseende på unionen, begränsa den internationella registreringen med avseende på unionen till en eller vissa av de industriella formgivningarna eller inkomma med synpunkter, och ska om så är lämpligt utse ett ombud. Perioden ska börja den dag som immaterialrättsmyndigheten utfärdar underrättelsen om avslag.

4. Om innehavaren inte utser ett ombud inom den period som avses i punkt 3 ska immaterialrättsmyndigheten avslå verkan för den internationella registreringen.

5. Om innehavaren inkommer med synpunkter som uppfyller immaterialrättsmyndighetens krav inom den föreskrivna perioden, ska immaterialrättsmyndigheten återkalla sitt avslag och anmäla detta till den internationella byrån i enlighet med artikel 12.4 i Genèveakten. Om innehavaren, enligt artikel 12.2 i Genèveakten, inte inom den föreskrivna perioden inkommer med synpunkter som uppfyller immaterialrättsmyndighetens krav, ska immaterialrättsmyndigheten bekräfta beslutet att vägra skydd av den internationella registreringen. Detta beslut ska kunna överklagas i enlighet med artiklarna 66–72 i förordning (EU) 2017/1001 jämförd med artikel 55.2 i den här förordningen.

6. Om innehavaren avstår från den internationella registreringen eller begränsar den internationella registreringen till en eller vissa av de industriella formgivningarna med avseende på unionen ska innehavaren informera den internationella byrån genom ett registrationsförfarande i enlighet med artikel 16.1 iv och v i Genèveakten."

124. Följande artikel ska införas i avdelning XIa:

"*Artikel 106g*

Förnyelse

Den internationella registreringen ska förnyas direkt hos den internationella byrån med uppfyllande av kraven i artikel 17 i Genèveakten."

125. Artiklarna 107 och 108 ska utgå.

126. Artikel 109 ska ersättas med följande:

"*Artikel 109*

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté för genomförandebestämmelser som inrättas genom förordning (EU) 2017/1001. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas."

127. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 109a*

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 47b, 53a, 55a, 64a, 65a, 66a, 66d, 66f, 66i, 67c, 78a och -106a ges till kommissionen tills vidare från och med den 8 december 2024.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 47b, 53a, 55a, 64a, 65a, 66a, 66d, 66f, 66i, 67c, 78a och -106a får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter, inbegripet experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 47b, 53a, 55a, 64a, 65a, 66a, 66d, 66f, 66i, 67c, 78a eller -106a ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

128. Artikel 110 ska utgå.

129. I artikel 110a.5 ska den andra meningen utgå.

130. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 110b*

Utvärdering

1. Senast den 1 januari 2030, och därefter vart femte år, ska kommissionen utvärdera genomförandet av denna förordning.

2. Kommissionen ska översända utvärderingsrapporten och de slutsatser den dragit på grundval av denna om denna till Europaparlamentet, rådet och styrelsen. Resultaten av utvärderingen ska offentliggöras.”

132. Artikel 111.2 ska ersättas med följande:

”2. Ansökningar om registrerade EU-formgivningar får lämnas in till immaterialrättsmyndigheten från och med den 1 april 2003.”

132. Bilagan enligt bilaga I till denna förordning ska läggas till.

Artikel 2

Förordning (EG) nr 2246/2002 upphör att gälla med verkan från och med den 1 maj 2025.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till förordning (EG) nr 6/2002 och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II till den här förordningen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 maj 2025.

Artikel 1.21, 1.22, 1.24, 1.26, 1.27, 1.28, 1.29, 1.30, 1.32 b, 1.34 b, 1.37, 1.40, 1.42, 1.45, 1.46, 1.49, 1.52, 1.54, 1.56, 1.58, 1.61, 1.63, 1.65, 1.66, 1.70, 1.72, 1.74, 1.76, 1.78, 1.80 b, 1.81, 1.85, 1.88, i den mån den rör artikel 72.3 a, e, f och m, 1.90, 1.98 b, 1.111, och 1.113 och 1.123 ska emellertid tillämpas från och med den 1 juli 2026.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 23 oktober 2024.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
R. METSOLA	ZSIGMOND B. P.
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA I

”BILAGA

Avgiftsbelopp enligt artikel –106aa.1

De avgifter som ska betalas till immaterialrättsmyndigheten enligt denna förordning ska vara följande (i EUR):

1. Ansökningsavgift i enlighet med artikel 36.4:

   350 EUR.

2. Individuell designeringsavgift för en internationell registrering i enlighet med artikel 106c:

   62 EUR per formgivning.

3. Avgift för senareläggning av offentliggörandet i enlighet med artikel 36.4:

   40 EUR.

4. Ytterligare ansökningsavgift för varje ytterligare formgivning som ingår i en gemensam ansökan i enlighet med artikel 37.2:

   125 EUR.

5. Ytterligare avgift för senareläggning av offentliggörandet för varje ytterligare formgivning som är underkastad senareläggning av offentliggörandet i enlighet med artikel 37.2:

   20 EUR.

6. Förnyelseavgift i enlighet med artikel 50d.1, 50d.3 och 50d.9:

   a) Första förnyelsen: 150 EUR per formgivning.

   b) Andra förnyelsen: 250 EUR per formgivning.

   c) Tredje förnyelsen: 400 EUR per formgivning.

   d) Fjärde förnyelsen: 700 EUR per formgivning.

7. Individuell förnyelseavgift för en internationell registrering i enlighet med artikel 106c:

   a) Första förnyelsen: 62 EUR per formgivning.

   b) Andra förnyelsen: 62 EUR per formgivning.

   c) Tredje förnyelsen: 62 EUR per formgivning.

   d) Fjärde förnyelsen: 62 EUR per formgivning.

8. Avgift för försenad betalning av förnyelseavgiften i enlighet med artikel 50d.3:

   25 procent av förnyelseavgiften.

9. Avgift för ansökan om ogiltigförklaring i enlighet med artikel 52.2:

   320 EUR.

10. Avgift för fortsatt behandling i enlighet med artikel 67a.1:

    400 EUR.

11. Avgift för återställande av försutten tid i enlighet med artikel 67.3:

    200 EUR.

12. Avgift för registrering av en licens eller annan rättighet med avseende på en registrerad EU-formgivning i enlighet med artikel 32a.1 och 32a.2 (i enlighet med artikel 24.1 i förordning (EG) nr 2245/2002 före den 1 juli 2026), eller för registrering av en licens eller annan rättighet med avseende på en ansökan om en EU-formgivning, i enlighet med artiklarna 32a.1, 32a.2 och 34 (i enlighet med artikel 24.1 och 24.4 i förordning (EG) nr 2245/2002 före den 1 juli 2026):

    a) För beviljande av licens: 200 EUR per formgivning.

    b) För överlåtelse av en licens: 200 EUR per formgivning.

    c) För skapande av en sakrätt: 200 EUR per formgivning.

    d) För överlåtelse av en sakrätt: 200 EUR per formgivning.

    e) För exekutiva åtgärder: 200 EUR per formgivning.

    Om flera begäranden lämnas in på samma ansökan om registrering av en licens eller en annan rättighet eller på samma gång gäller ett maxbelopp på högst 1 000 EUR.

13. Avgift för ändring av en registrerad EU-formgivning i enlighet med artikel 50e.3:

    200 EUR.

14. Avgift för omprövning av återbetalningsbeslut vad gäller kostnader i ett förfarande, i enlighet med artikel 70.7 (i enlighet med artikel 79.4 i förordning (EG) nr 2245/2002 före den 1 juli 2026):

    100 EUR.

15. Överklagandeavgift, i enlighet med artikel 68.1 i förordning (EU) 2017/1001, som också ska tillämpas på överklaganden enligt den här förordningen i enlighet med artikel 55.2 (i enlighet med artikel 57 i den här förordningen före den 1 juli 2026):

    720 EUR.”

BILAGA II

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 2246/2002	Förordning (EG) nr 6/2002
Artikel 1	—
Artikel 2	Artikel -106aa.1
Artikel 3	Artikel -106aa.1
Artikel 4	Artikel -106aa.2
Artikel 5	Artikel -106ab.1
Artikel 6	Artikel -106ab.3 och -106ab.4
Artikel 7	Artikel -106ac
Artikel 8	Artikel -106ad.1 och -106ad.2
Artikel 9	Artikel -106ad.3 och -106ad.4
Bilaga	Bilaga